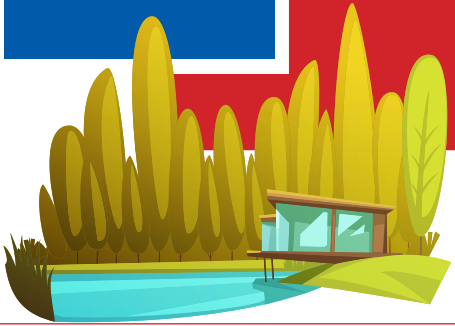

LSMUKas

LSMU GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS LEIDŽIAMAS NUO 2013 M. LAPKRIČIO MĖN.

IR NEBŪDAMI ŠALIA BUVOME KARTU

IŠŠŪKIS PASAULIUI IR MUMS VISIEMS

Mes buvome pasiruošę tradiciniams „Chorų karams“, kelesius metus besitęsiančio projekto „LSMUG – MBA viena šeima“ dalyviai jau buvo susikrovę lagaminus skrydžiui į Nešvilį, miesto ketvirtokai turėjo ateiti į antrą „Ketvirtokų žinių lygos“ turnyrą, mūsų draugai iš Grenoblio Stendalio licėjaus jau turėjo pirmadienį būti Kaune... Sustojome... Virusas visus sustabdė... Dar kartą parodė, kad prieš gamtą mes nesame visagaliai. Kai tai įvyko, išvedžiau paralelę tarp šių dienų minčių ir frazės, girdėtos meniniame filme „Tarp pilkų debesų“, pastatytame pagal mūsų bičiulės R. Šepetys to paties pavadinimo knygą – „Raudonasis tvanas per vieną akimirką sustabdė normalų žmonių gyvenimą.“ Ir kas tada Tu esi, žmogau, istorijos, laiko, gamtos stichijos ar ligos protrūkio akivaizdoje? Kaip tau išlikti? Susimąstykite... Virusas smogė tikrai netikėtai ir įnešė daug korekcijų ne tik į mūsų gyvenimą, bet ir ugdymo procesą. Iki

tol vangiai skynęsi kelią nuotolinis mokymas tapo rimtu išbandymu visai Lietuvos švietimo sistemai, aišku, ir mums. Turėjome tik dvi savaites laiko pasiruošti priimti nuotolinio mokymosi iššūkį. Jau pirmomis dienomis vadovų komanda ir informatikos mokytojai ekspertai K. Budrevičius ir D. Alaburdiene susitarė ieškoti optimalaus varianto, kaip turima resursais galima geriausiai pasiruošti naujai veiklai. Kadangi ir iki pandemijos buvome glaudžiai susieti su *Microsoft* aplinka, po diskusijų pasirinkome *Microsoft Teams* platformą kaip pagrindinę nuotolinio mokymo (-si) aplinką. Mūsų stipriausia aprašų rengėja pavaduotoja J. Jukštaitė išminčiai ir labai struktūruotai parengė tvarkos aprašą, mokytojai K. Budrevičius ir D. Alaburdiene paruošė virtualius mokomuosius gidus mokiniams ir mokytojams, po to suorganizavo mokymus norintiems gilinti žinias mokytojams. Tikrai buvo nelengva, bet kelių savičių darbo patirtis paro-

dė, kad nesuklydome ir esame teisingame kelyje. Mane labai džiugina tai, kad šio iššūkio akivaizdoje labai sustiprėjo mokytojų bendrystė. Kolegoms, į kurių gyvenimą informacinės komunikacinės technologijos atėjo jau brandžiame amžiuje ir draugystė su išmaniomis technologijomis nebuvo pati stipriausia vieta, iš pradžių gal buvo ir nesaugu, neramu... Bet nepasimetė, dirbo ir išmoko. O ko dar nemoka, pamoko vaikai. Šaunuoliai kolegos! Tai jūs parodėte, kad norint galima viską padaryti greitai ir pakankamai gerai. Mokymo (-si) patirtis parodė, kad mokiniai šį iššūkį priėmė pakankamai lengvai, o didžiausia mūsų stiprybė puikūs mokytojų ir mokinių santykiai padarė mokinius ir mokytojus dar artimesniais bendradarbiais. Ačiū jums, mieli mokiniai, kad padėjote mokytojams, kai jiems buvo ypač nelengva. Jūs elgėtės labai padoriai, atsakingai ir geranoriškai. Juk tik kartu mes esame jėga!

► 4 p.

Kiekvieną rytą LSMU gimnazijos Direktorius Arūnas Bučnys perduoda linkėjimus nuo gimnazijos ir savęs – „Būkime sveiki, nesirkime“.

PILIE TINĖ AKCIJA „BŪKIME VIENINGI – IŠKELKIME VĖLIAVĄ“

LSMUG gimnazistai ir gimnazijos direktorius prisidėjo prie LRT organizuotos pilietinės akcijos „Būkime vieningi – iškelkime vėliavą“. Šia akcija buvo skatinama palaikyti vieniems kitus, kad išliktume vieningi kaip kovose dėl laisvės. Taip pat raginama padėkoti medikams,

mokytojams, policininkams, parduotuvių darbuotojams, kurie kiekvieną dieną dirba, kad būtume sveiki, stengiasi dėl mūsų gerovės, saugumo ir ateities, bei visiems žmonėms, atliekantiems savo pareigas ir pasiruošusiems padėti šiuo nelengvu laikotarpiu.

ŠVIETIMO, MOKSLO IR SPORTO MINISTERIJOS UŽSAKYMU

„Švietimo naujienų“ redaktorė Aušra Židžiūnienė kalbina LSMU gimnazijos Direktoriaus pavaduotoją ugdymui Jolitą Jukštaitę.

LSMU gimnazijos Direktoriaus pavaduotoja ugdymui Jolita Jukštaitė.

Kaip sekėsi mokyti (-is) nuotoliniu būdu? Kokie jūsų, jūsų mokinių išpildžiai?
Nuotolinis mokymas mūsų gimnazijoje įgyvendintas labai sėkmingai. Pasinaudojome ministerijos skirtomis dviejų savičių mokinių atostogomis ir jas skyrėme kryptingam pasirėngimui įgyvendinti ugdymo procesą nuotoliniu būdu. Pasitelkdami gimnazijos IT mokytojus, organizavome mokytojų darbo nuotolinėje aplinkoje mokymus, parengėme vaizdo pamokas, skyrėme užduotis, kurias mokytojai turėjo atlikti nurodytu laiku, sudarėme sąlygas ateiti į individualias pamokas gimnazijoje, iškilus klausimams konsultuotis telefonu ar nuotolinėje aplinkoje bet kuriuo metu. Mokytojai ugdymą nuotoliniu būdu vertina kaip puikią galimybę asmeniniam tobulėjimui skaitmeninių kompetencijų tobulinimo srityje, jau dabar svarsto apie galimybes jį pritaikyti grįžus į tradicinį ugdymą. Susiklosčiusi situacija nesudaro sąlygų kitam pasirinkimui, todėl visiems labai aišku, kodėl reikia taip dirbti ir su dideliu užsidegimu tai daro. Po dviejų savičių nuotolinio mokymo atlikome mokinių apklausą apie nuotolinio ugdymo organizavimą gimnazijoje, štai jų citatos iš vykusios apklausos: „Nuotolinis mokymas yra efektyvus, viskas aišku ir atliekama gerai.“

„Viskas puiku, mokytojai pasiruošę, labai stengiasi, toks jau laikas, kad yra nelengva ir nieko nepadarysi.“
„Patinka, kad viskas vyksta vienoje bendroje „Teams“ erdvėje.“
„Kol kas jokių pastebėjimų neturiu. Pamokos nuotoliniu būdu man yra priimtinos, krūvis yra toks pat, koks buvo ir prieš karantiną. Jokių problemų mokantis savarankiškai nepatiriu, nes visada galima konsultuotis su mokytojais.“
„Visos problemos man kyla dėl mano nemokėjimo planuoti laiką, tai tobulėti lieka tik man, o mokslai geresni, nei juos įsivaizdavau karantino metu.“
„Nuotolinės pamokos man nuobodinės nei įprastos mokykloje.“
„Dažnai jaučiuos pavargusi, atrodo, kad visko per daug, bet šiaip viskas super.“

► 2 p.

EUROPOS DIENA

Gegužės 9-oji – Europos diena, kuria minima šios sąjungos taika ir vienybė. Šią datą visoje Europoje švenčia tūkstančiai žmonių. LSMU gimnazijos 5–7 klasių mokiniai Europos dieną šiais metais minėjo technologijų pamokų metu ruošdami skirtingų Europos valstybių tradicinius patiekalus. Juk maistas – neatskiriama šalies kultūros dalis. Skirtingų Europos šalių patiekalais nuklotas stalas atrodė tikrai labai spalvingai!

Linkėjimai Grenobliui

Su Europos diena sveikino ir linkėjimus Grenoblio Stendalio licėjui siuntė I g. klasės mokiniai bei anglų kalbos mokytoja Jolanta Lėgaudaitė. Daina jie išreiškė džiaugsmą gražia partneryste ir draugyste su mūsų gimnazija. III g. klasių mokiniai draugams iš Grenoblio skyrė savo kūrybos eilėraščius:

L'amitié est comme une fleur

Très belle, mais fragile

Avec respect, elle brille de toutes ses couleurs,

Et nous fait sentir utiles.

Tout ce qui est beau dans ce monde doit être célébré,

Il faut faire ce voyage

avec courage

Et devenir des héros

comme dans les contes de Perrault.

La tolérance nous connecte et est une chance.

Il faut voir à quel point on se ressemble

Bien que nous tous ayons différentes croyances

Avec le respect nous pouvons être ensemble.

Leva, Liepa et Gintarė

En Europe, il y a beaucoup de tolérance,
Ç'est vraiment une grande alliance.
On ne manque pas de respect aussi,
Puisque nous aimons également tous les pays.
Maintenant on peut
Célébrer la vie!

Voyager libre sur tout le continent

Visiter différent pays

Et répandre la paix sur toute l'Europe

Lorsque nous sommes ensemble,

Même la peur tremble.

Nous ne connaissons pas le futur,

Alors allons apprécier la nature et la littérature!

Olivija, Kotryna et Augustė

Avec les ailes de la tolérance

On vole au-dessus de l'Europe,

Et il n'y a aucune différence

Entre les gens qui font face à la catastrophe

Et même si on a fait beaucoup de fautes dans le passé

Maintenant nous sommes tous ensemble,

Et grâce aux grandes choses qu'on va accomplir

désormais

Tous les amis se réunissent ensemble.

Et toutes les célébrations

de nos enfants dans le futur,

Vont rendre cette institution

plus forte et plus mature.

Lina, Sima et Rugilė

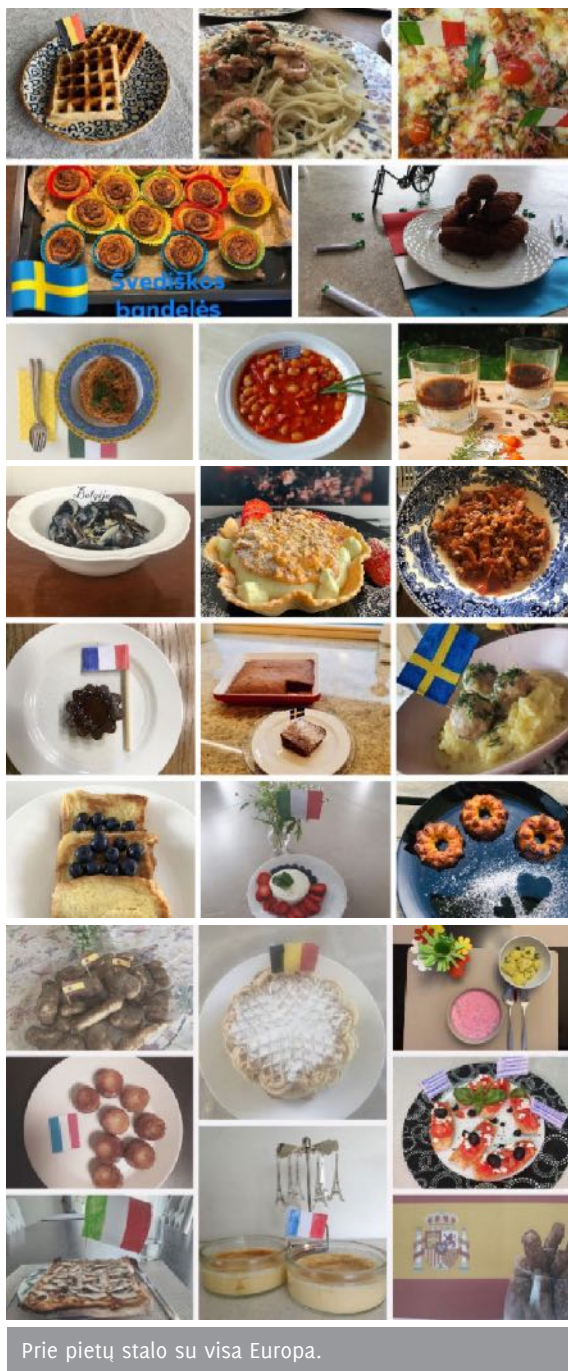
Gabrielė Čivinskaitė

Samanta Valiušaitė

Gabija Mackutė

Prie pietų stalo su visa Europa.

Pour célébrer la journée de l'Europe
Je prends un télescope.

Avec un tel outil,

je peux observer mon pays.

Au loin je vois une personne,

Je me demande quel est son prénom.

Il a l'air tolérant et amical,

Peut-être que je devrais aller le voir

La seule question qui me reste,

Où vit-il, à l'ouest ou à l'est?

Enfin il me dit qu'il vit dans un pays,

Où la joie et le bonheur unissent les gens aujourd'hui.

Ce pays est l'Europe, où la valeur principale est la

démocratie,

Qui rend les gens fiers de vivre ici.

Balys et Vilius

Gabija Ganatauskaitė ir Ugnė Labutytė

ŠVIETIMO, MOKSLO IR SPORTO MINISTERIJOS UŽSAKYMU

1 p.

„Dažnai jaučiuosi liūdnai, nes pasiilgau mokytojų ir draugų ir dažnai nerimauju dėl ateities, nes bijau, kad šiais mokslo metais nebenuėisiu į mokyklą.“

„Trūksta bendravimo, sporto treniruočių, paprastos mokyklos. Galbūt įtakos turi per didelį laiką, praleistas prie kompiuterio.“

Kokias priemones mokykla naudoja (pvz., Microsoft Teams, Google e-aplinka, e-klasės modelis)?

Iki nuotolinio mokymo gimnazijos mokytojai ir mokiniai naudojo Microsoft 365 aplinką, todėl susiklosčius situacijai nereikėjo laiko svarstymui, kokią nuotolinio mokymo aplinką pasirinkti, iš karto apsisprendėme, kad naudosime Microsoft TEAMS aplinką.

Kaip organizuojamas klasių, mokyklos darbas?

Didelių pokyčių organizuojant klasių ir mokyklos darbą nėra. Išlaikėme visas iki šiol buvusias grupes ir vykusius susirinkimus, pasitarimus. TEAMS aplinkoje dirba atskiros metodinės grupės, metodinė taryba, klasių vadovai, kuratoriai, pagalbos mokiniai specialistai, administracija. Tiesa, anksčiau mokytojų susirinkimai vykdavo kartą per mėnesį, dabar juos organizuojame kiekvieną savaitę. Kiekvieną pirmadienį per pirmą pamoką klasių vadovai susitinka su auklėtiniais į klasių valandėlę, bet taip buvo ir prieš karantiną. Organizuojame srautinius mokinių tėvų susirinkimus, karjeros specialistė konsultuoja II gimnazijos klasių mokinius dėl individualaus ugdymo plano pasirinkimo. Administracija mokytojams, mokiniams ir tėvams yra pasiekama TEAMS erdvėje, TAMO dienyne, el. paštu ir telefonu.

Kaip suplanuotas tvarkaraštis?

Tvarkaraščio nekeitėme, reguliuojame tik pamokos trukmę, ją darome 15–35 min., likęs pamokos laikas skiriamas mokinių individualioms konsultacijoms su mokytoju.

Su kokiomis problemomis susiduriate ir kaip sprendžiate?

Didžiausia problema – ilgos darbo ir mokymosi valandos prie kompiuterio. Spėdami šią problemą trumpiname pamokos trukmę, su mokytojais sutarėme, kad dėmesį skiriame tik esminiems ugdymo programos turinio aspektams, stengiamės kuo daugiau užduočių skirti ne skaitmeninėje aplinkoje. Tikime ir pasitikime mokytojams, tad leidžiame jiems patiems planuoti laiką taip, kad mokiniams ir jiems būtų geriausia.

Kas sekasi geriausiai?

Užtikrinti sklandų ugdymo proceso organizavimą ir bendradarbiavimą visuose lygmenyse. Daug komunikuojame ir grįžtamojo ryšio pagalba laiku reaguojame į iškilusias problemas.

Ką patartumėte kitiems kolegoms?

Viešojoje erdvėje vis girdisi, kaip mokytojams dabar labai sunku. Manau, kad susiklosčiusioje situacijoje turime ne dejuoti, o dėkoti likimui, kad esame mokytojai ir šiuo metu esame labai reikalingi. Kartu džiaukimės tuo, kad buvome „priversti“ per labai trumpą laiką sustiprinti turimas kompetencijas, įgyti naujų, augti ir tobulėti. Tiesiog priimkime kaip dovaną tai, kad ne tik turime darbą, bet ir puikias galimybes tapti dar geresniais specialistais nei buvome.

Kaip sekasi reguliuoti krūvius?

Krūvių kontroliavimas dabar labiausiai priklauso nuo grįžtamojo ryšio. Susitarimai yra, tačiau labai svarbu įvertinti, kaip tuos susitarimus jaučia vaikai. Dėl mokymosi krūvių mūsų gimnazijos klasių vadovai, kuratoriai organizuoja pokalbius su mokiniams, pagalbos mokiniui specialistai teikia individualias konsultacijas mokiniams pagal poreikį ir apklausų rezultatus, dalykų mokytojai vykdo pamokos refleksiją, administracija organizuoja mokinių apklausas, bendrus pasitarimus ir individualius pokalbius su mokytojais. Krūvio reguliavimas dabar maksimaliai priklauso nuo mokytojo gebėjimo jausti klasių kontekstą ir kiekvieną mokinį, nes mokinių apklausa rodo, kad mokiniai karantino metu susiduria su labai įvairiomis socialinėmis problemomis, kurios daro įtaką ir jų mokymosi krūviui.

Jūsų nuomone, nuotolinis darbas yra ir gali būti kokybiškas bei pilnavertis, neatsiliekančias nuo pamokų klasėje?

Nuotolinis mokymas tikrai gali būti kokybiškas, ir galiu teigti, kad mūsų gimnazija tokį užtikrina, tačiau pilnavertis jis būti negali, nes žmonės – socialinės būtybės ir negalėdami bendrauti betarpiškai jie netenka galimybės ugdytis daugybę bendrųjų kompetencijų.

Ką galėtumėte pasakyti apie mokinių bei mokytojų psichologinę būseną?

Vertinant bendrą gimnazijos kontekstą, mokinių bei mokytojų psichologinė būsena yra gera. Žinoma, kasdien jaučiame, kad labai trūksta natūralaus bendravimo, tačiau vieni kitus labai palaikome, skatiname, giriamo. Direktorius kiekvieną dieną pradeda palaikančią ir paskatinančią žinutę TEAMS erdvėje. Gimnazijos Facebook paskyroje organizuojame mokinių konkursus, akcijas, kur mokiniams sudaromos sąlygos dalyvauti ne tik ugdymo procese, bet ir socialiniame gyvenime. Žinoma, yra mokinių, kurie šiuo metu labai nerimastingi, liūdni, nesaugūs dėl savo ateities (ypač abiturientai), tačiau jiems padeda gimnazijos psichologė, socialinė pedagogė, klasių vadovai ir kuratoriai.

LSMU
gimnazija

REDAKCIJA:

Lietuvos sveikatos mokslų universiteto
gimnazija
Seredžiaus g. 4, LT-47182 Kaunas
Tel.: 8 37 363156, 8 645 11785.
El. p.: rastine@lsmumokykla.lt

Vilma KATKAUSKIENĖ, redaktorė
Jolita GRABLIAUSKAITĖ, fotografe
Eglė BUDRYTĖ, korespondentė
Aida JAKIMAVIČIENĖ, redaktorė
Nijolė DRAGŪNIENĖ, korektorė
Jelena BABACHINA, maketuotoja

NUOTOLINIS MOKYMAS IR MOKYMASIS TAPO ĮDOMUS

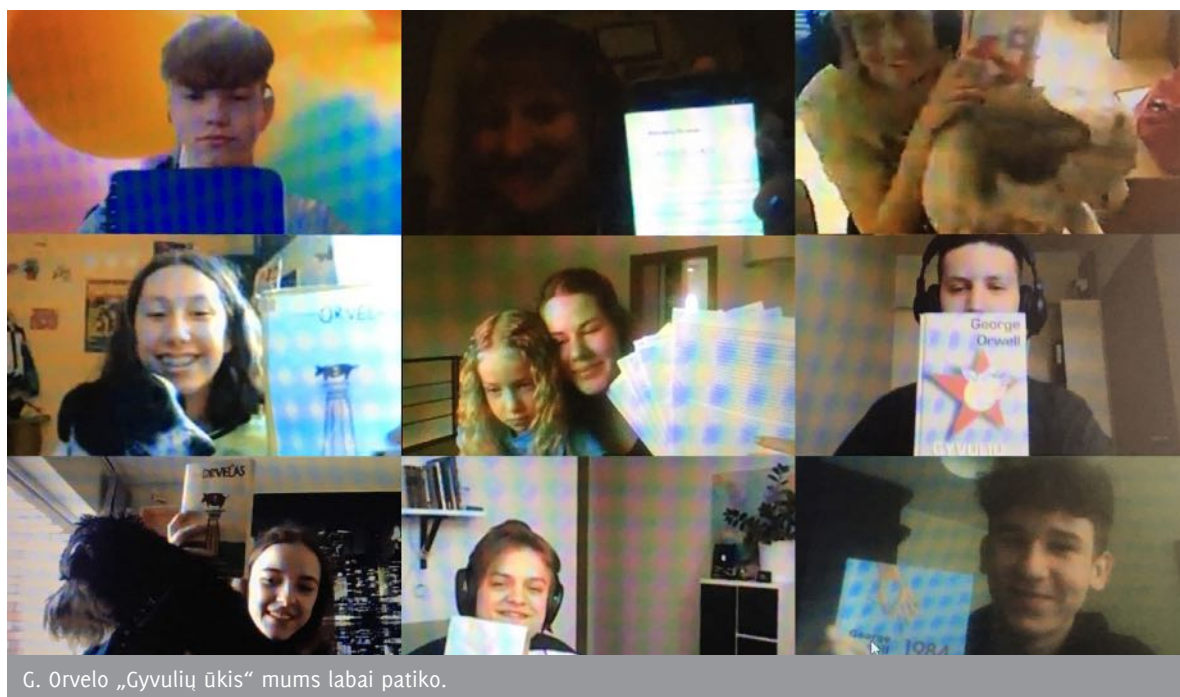
Nugalėjus stresą, nežinomybę, įvaldžius TEAMS įrankius ir siūlomas galimybes, nuotolinis mokymasis tapo įdomus. Užsi-maukšlinus ausines, įsijungus mikrofoną, dažnai pasijausdavau lyg radijo didžėja (-us). Šios naujos patirtys leido pažinti kai kuriuos mokinius iš naujo. Stebino jų dra-sūs pokalbiai, atsakinėjimai ne iš vadovėlio. Džiaugiuosi, kad pavyko produktyviai – integruotai paben-drauti su kai kuriais kolegomis. Su 5a,c klasėmis, jų lietuvių mokytoja Danduo K. aptarėme, ką žmogui reiškia laisvė – penktokai parašė istorinį-literatūrinį rašinėlį „Laisvės siekiai ir šaukliai“. Su informatikos mokytoja Daiva A. puikiai pavyko net 2 projektai: 7b, pritaikiusi naują programą, sukūrė testą apie Senovės Romą, o 7c klasė baigia prikelti senovės civilizacijų objek-tus 3D formatu „Senovės civilizaci-

jos atgimsta virtualiai“. Šiuo metu mokiniai suprojektavo, aprašė pa-sirinktus senovės objektus, dar liko juos nufotografuoti, o rudenį grįžę į mokyklą tikimės atspausdinti ir pristatyti parodoje visai gimnazijos bendruomenei.

Negaliu nepasidžiaugti labai rimtu, mane ir lietuvių kalbos mokytoją Vilma K., nustebinusiu II g. A projek-tu – apskritojo stalo diskusija, apta-riant G. Orvelo kūrinį „Gyvulių ūkis“. Gavę iš mūsų diskusijos užduotis, mokiniai patys išsamiai diskutavo apie kūrinio parašymo aplinkybes, aktualumą šių dienų visuomenei tiek pasaulio, tiek Lietuvos kontes-ke. Diskusija atskleidė ypač aukštą mokinių vidinę kultūrą, o įžvalgos, išvados ir apibendrinimai prilygo studentams.

TIEK ŽINIŲ IŠ NUOTOLINIO MOKYMOSI FRONTO...

Istorijos mokytoja Daiva Žemaitienė

G. Orvelo „Gyvulių ūkis“ mums labai patiko.

DISKUSIJA APIE DŽORDŽO ORVELO „GYVULIŲ ŪKĮ“

Ar kada teko dalyvauti apskritojo stalo diskusijoje sėdint prie savo neapibrėžtos figūros stalo? II g. A klasės mokiniai kartu su lietuvių kalbos mokytoja Vilma Katkauskienė bei istorijos mokytoja Daiva Žemaitienė gegužės 22 dieną būtent taip ir praleido savo lietuvių kalbos pamokas. Pasiruošimas diskusijai prasidėjo dar pirmą kartą atsivertus rašytojo Džordžo Orvelo romaną „Gyvulių ūkis“, kuris ir buvo visos diskusijos pagrindinis šaltinis. Niekada nemaniau, kad su klasės draugais diskutuoti

apie kiaules, avis ar kitus gyvulius gali būti taip įdomu. Pasinėrus į istorinį kontekstą nagrinėti įvairias detales, lyginti istorines asmenybes su pagrindiniais romano veikėjais, reikšti savo tvirtą nuomonę bei išklausti kitų – dešimtukai parodė visus šiuos sugebėjimus. O ta neįauki tyła, nuotolinių pamokų metu vyraujanti dažniau nei norėtusi, buvo visai pamiršta. Klausantis tokių nepaprastai protingų ir savitų asmenybių, tik dar kartą įsitikinau, kokia esu laiminga, turėdama galimybę mokytis būtent

su šiais žmonėmis. Kartu mokomės, augame, tobulėjame ir bręstame. Kartu einame skirtingais gyvenimo keliais. Na, o dabar, po ilgo laiko, praleisto karantine, mes sugebėjome diskutuoti taip, lyg ir vėl visi kartu sėdėtume vienoje klasėje. Nors ir diskusijai ruošiamės labai skirtingai, puikų rezultatą pasiekėme dirbdami kartu. Dėkojame ir mokytojoms už galimybę išgirsti vienas kitą ir bent trumpam pamiršti tai, jog negalime būti kartu.

Eglė Budrytė II g. A

PAŽVELKIME Į PANDEMIJĄ IŠ POZITYVIOSIOS PUSĖS

Aš esu etikos mokytoja ir auklėtoja. Jau daugiau nei du mėnesius mokau, bendrauju su mokiniais, auklėtiniais nuotoliniu būdu. Šios abi sritys (etikos mokytoja ir auklėtoja) yra išskirtinai socialinio pobūdžio, reikalaujančios gyvo susitikimo, pokalbio, diskusijos, o tai pandemijos laikotarpiu – kelian-tis iššūkių uždavinys. Mano nuomo-ne, šis nuotolinio bendravimo karantino metu laikotarpis turi savų pliusų ir minusų. Minusai: trūksta gyvo ryšio ne tik suplanuoto pamokų laiku, bet ir netikėto gimnazijos erdvės. Trūksta diskusijų, renginių, išvykų ir kt.. Kitaip tariant, trūkta gyvų žmonių įvairovės (mokinių, auklėtinių,kolegų), kuri atsiskleidžia gimnazijos kasdie-

nybėje. Tačiau yra ir pliusų, pakitus aplinkybėms, „įjungiam“ kūrybiškumą ir prisitaikom prie pakitusių sąlygų. Aš mokausi labiau pasitikėti mokiniais, auklėtiniais bei sudaryti sąlygas augti atsakomybei už savo mokymąsi, mokausi įvaldyti naujas informacinių technologijų galimybes, kasdien orga-nizuojau sau sveikos dienos rutiną. Bet kuriuo atveju, kaip kažkoks protingas žmogus sakė, po pandemijos mes jau nebebūsime tokia pat visuomenė, kokia buvome. O gal į tai pažvelkime iš pozityviosios pusės? Sveikatos ir optimizmo LSMU bend-ruomenei!!!

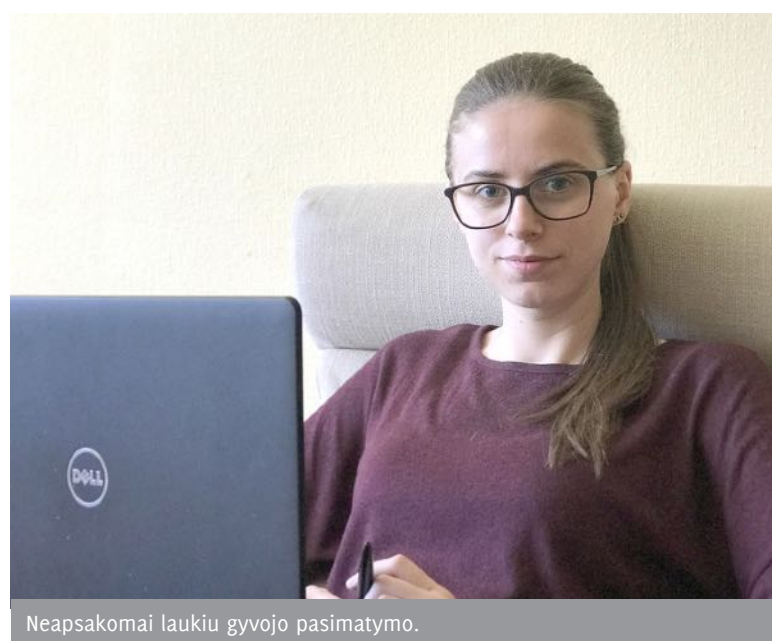
LSMU gimnazijos etikos mokytoja
Dalia Kraskauskaitė

Man trūksta gyvų žmonių įvairovės.

PRAMIEGOTI GALIMA NEBŪTINAI PIRMĄ PAMOKĄ

Darbas / mokymasis nuotoliniu būdu tai iš tiesų visai kitoks etapas, suteikęs daugybę naujų patirčių. Kad dirbtumėme ir moky-tumėmės, mums nebereikia išeiti iš namų, nors to ir labai pasiilgome... Reikėtų paminėti, kad pamokų lankomumas yra kur kas geresnis nuotolinio mokymosi metu, tačiau pastebėjome, kad pramiegoti galima nebūtinai pirmą pamoką! Labai noriu pasidžiaugti visa mūsų bendruomene, kuri taip šauniai įvei-kė visus kilusius iššūkius, Jūs visi esate nuostabūs. Nors mūsų susi-tikimai ir pokalbiai tapo virtualūs, kai vieni kitus galime pamatyti tik per ekranus, net neabejoju, kad tiek aš, tiek ir Jūs neapsakomai laukiate gyvojo pasimatymo. Iki pasimatymo,
socialinė pedagogė Dovilė

Neapsakomai laukiu gyvojo pasimatymo.

TRYŠ PAMOKOS IR KO IŠMOKAU

Gyvenimi ir mokaisi. Taip visuomet sako mano mama. Ir kiekvieną kartą ji būna teisi. Nors atrodo, kad gyvenimas jau niekuo nebegali nustebinti, tačiau prašom... ima ir pateikia naujas pamokas. Šie trys su uodegyte mėnesiai – dar viena išmokta pamoka. Trumpai ir, tikiuosi, linksmai apie tai, ko teko išmokti. Pirmiausiai, dar kartą patyriau ir supratau, kad svajoti reikia atsakingai. Taip, mano mieli aštuntokai, pamenate gripo epidemijos metu tyliai pasvajodavome apie porą tingių karantino dienų. Štai ir turime. Porą ilgų darbinių mėnesių. Buvau neatsakinga. Bet išmokau. Antroji pamoka – išmokau atpažinti jus iš balso, atodū-sio... Ir tų dviejų raidžių ekrane, kurias kartais imi ir su-painioji... Išmokau kitaip skaičiuoti laiką – kantriau, išlaukti, kol pakviesti pasakysite „Taip, mokytoja“. Ir trečioji pamoka – išmokau vertinti jūsų buvimą šalia. Kai tyła pakeitė jūsų balsus, o ekrane esančios raidės – jūsų akis ir šypsenas, dar kartą supratau, būti mokytoju be mokinių yra labai sunku. Man labai reikia jūsų...

Aš ir mano vaikai bet koku metu stengiamės išlikti stilingi.

P.S. Ir kas sakė, kad karantino metu, padėjus į spintą visus gražius apdarus, neįmanoma būti gražiam ir stilingam?

Anglų kalbos mokytoja Aušra Budrienė

ŠOKIO PAMOKOS NUOTOLINIU BŪDU

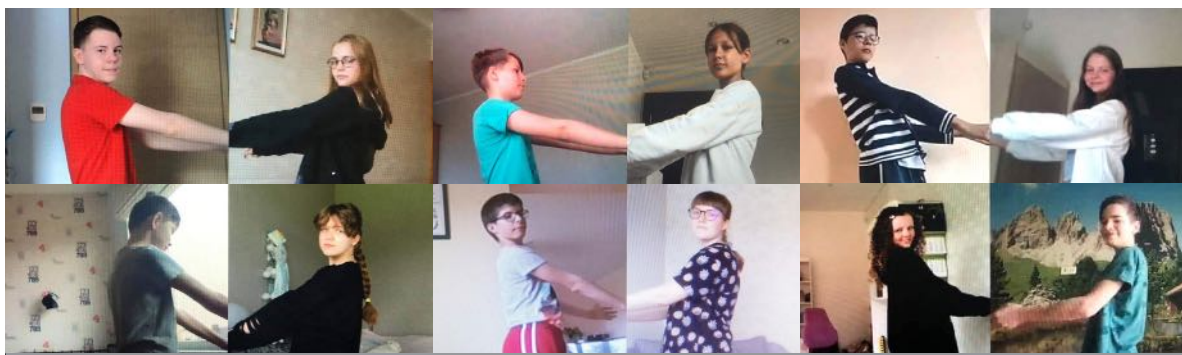
Niekada negalėjau pagalvoti, kad šokio pamokas teks vesti tokiu būdu. Reikėjo pasukti galvą, kaip vaikus sudominti per atstumą... Labai džiaugiuosi, kad per šį laikotarpį pamačiau, kokie mūsų gimnazijos vaikai yra kūrybiški ir nuoširdūs. Kaip smagu pamatyti jų sukurtus šokius ir gražius atsiliepimus apie šokių pamokas. Tautinių šokių kolektyvo „Eglynėlis“ repetitijos buvo taip pat kūrybiškos.

„Šokio pamokos nuotoliniu būdu man labai patiko, galėjome panaudoti savo fantaziją ir kurti šokius bei linksmiai leisti laiką. Šiek tiek atsipalėsti nuo kompiuterio ir pašokti.

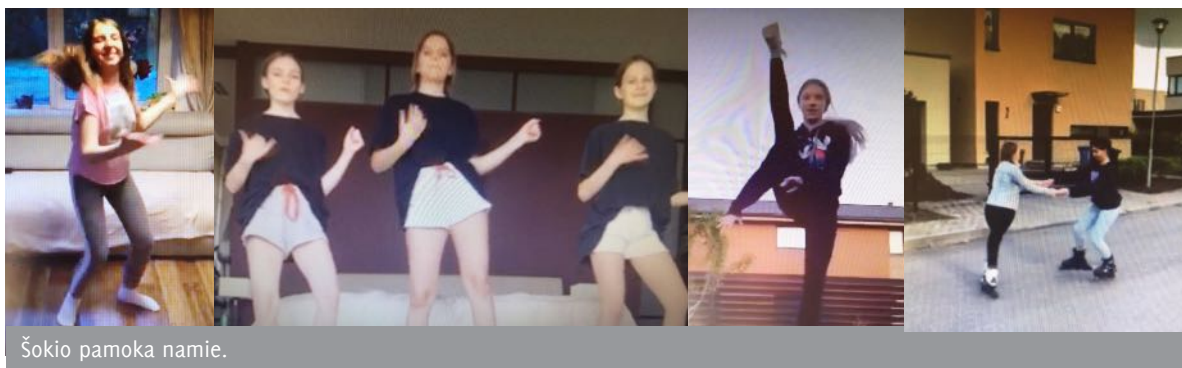
Man buvo labai smagu ir tai paliko labai gerą įspūdį bei sukėlė daug emocijų.“ (Paulina L. 5A kl.)
„Mokytoja, ačiū už nuostabias pamokas. Jos leido ne tik mokintis naujų šokių stilių, bet ir kurti šokius PATIEMS. Man labai patiko kurti, galia kilo problemos dėl video, tačiau išspręsiu. Nors pamokos buvo kitokios, nieko nenusileido realybėje vykstančioms pamokoms. Net galiu sakyti tokios man jos labiau patiko!!!! Ačiū Jums labai už viską!!!!“ (Liepa P. 6A kl.)
„Man labai patiko nuotolinės šokių pamokos, nes galėjome sukurti savo šokių ir buvo labai smagu, nebuvo nuobodu.“ (Rusnė A. 5A kl.)

„Šokis nuotoliniu būdu man patiko. Buvo smagu, kad užduotį galima atlikti ne vien pamokos metu.“ (Dovilė S. 5C kl.)
„Kalbant apie šias šokio pamokas, tai jos buvo NUOSTABIOS, IDOMIOS, LINKSMOS ir svarbiausia KITOKIOS. Įspūdžių daugybė, šokio kūrimas, naujų šokio stilių šokimas, tiesiog NUOSTABU. Tai buvo labai smagu, dar kartelį ačiū Jums, mokytoja, nekantrauju kitais metais pasimatyti.“ (Majus P. 6A kl.)
„Šokio pamokos yra tikrai geros, man tikrai labai patiko kurti šokį, norėčiau taip ir toliau – nuotolinis mokymas puiku!“ (Daugirdas D. 5B kl.)

Mokytoja Eglė Glinskienė

„Eglynėlio“ repetitijos.

Šokio pamoka namie.

IŠŠŪKIS PASAULIUI IR MUMS VISIEMS

1 p.
Jau po poros savaitžių padarėme mokinių ir tėvų apklausas, išsiaiškinome savo stiprybes ir tobulintinas vietas. Nuotoliniuose susitikimuose su mokytojais, virtualiuose tėvų susirinkimuose aptarėme iškiliusias problemas (ypač su mokymosi krūvių reguliavimu), švietimo pagalbos specialistai patarė tėvams ir paruošė instrukcijas, susijusias su mokinių darbo planavimu karantino metu, išklaušėme tėvų nuomones dėl mokslo metų pabaigos. Labai džiaugiamės, kad tėvų atsiliepimai daugiausiai labai pozityvūs, mus palaikantys bei paskatinantys. Žinojome ir dar kartą pasitvirtinome: per septynerius veiklos metus turime tikrus veiklos sąjungininkus mokinių tėvus. Manau, kad ir tėvai per šį laikotarpį įsitikino, kas yra vaikų auklėjimas ir lavinimas. Džiaugiuosi, kad sėkmingas mūsų darbas neliko nepastebėtas. Man buvo labai malonu girdėti, kai švietimo, mokslo ir sporto ministro vyriausioji patarėja prof. L. Žadeikaitė, moderausi 500 šalies direktorių pavaduotojų virtualų seminarą apie mokinių krūvių reguliavimą, gimnazijos pavaduotojos J. Jukštaitės praktinį pranešimą pavadino tobulu ir labai sektinu, kai ministerijos švietimo kokybės ir regioninės politikos departamento direktorius A. Aldakauskas, puikiai įvertinęs mokytojo eksperto K. Budrevičiaus pranešimą Lietuvos informacinių technologijų mokytojų praktiniame seminare, dažnai konsultuojasi su juo, kai mūsų matematikos mokytojas M. Zaveckas dalijasi savo pamokomis „Mokykla plius“ projekte. Kartu atsirado daug naujų iniciatyvų, kurios neliko nepastebėtos social-

niuose tinkluose. Neformaliojo švietimo skyriaus vedėja I. Murašovienė subūrė menų, sporto, teatro neformaliojo švietimo mokytojus ir tokiu būdu atsirado puikių iniciatyvų ir kūrybinių konkursų. Nuotoliniu būdu surengtas moksleivių muzikos kūrybos konkursas „Kurk ir dalinkis“ subūrė mokinius, kuriančius muziką, rubrika #LSMUGturiTalentų atskleidė, kokių talentingų mokinių turime ir kokie kūrybingi mokytojai dirba mūsų gimnazijoje. Mūsų gimnazistai prisidėjo prie LRT organizuotos vienybės telkiančios akcijos „Būkime vieningi – iškelkime vėliavą“ ir padėjo medicams, mokytojams, policininkams, parduotuvių darbuotojams, dirbantiems dėl mūsų visų. Mūsų akciją palaikė daugiau negu 3000 žmonių. Rubrikoje #namuosenekirmiju – mokiniai dalijosi įdomiais užsiėmimais, kuriuos atrado karantino metu (futbolas, piešimas, fotografija, muzikos kūrimas ir t. t.). Dėmesio susilaukė įvairūs mokinių projektai, skirti Europos dienai paminėti: „Linkėjimai Grenoblio Stendalio licėjui“ (I g. kl. mokiniai), „Vokiški žodžiai mūsų aplinkoje“ (6 kl. mokiniai), „Prie pietų stalo su visa Europa“ (5-7 kl. mokiniai), „Tarptautinių mainų programų dalyvių sveikinimai“ (II g. kl. mokiniai), „Eilės Europai“ (III g. kl. mokiniai). Norisi padėkoti gimnazijos Mokinių tarybai, kuri ėmėsi iniciatyvos pajaukinti laisvalaikį ir naudingsiai praleisti laiką kartu. Minėdami Europos dieną pakvietė visus jėgas išbandyti „Didžiųjų Europos Protų mūšyje“, net 16 mokytojų ir mokinių komandų dalyvavo žaidime CS:GO. Nutarėme, kad 2019-2020 m. m. baigsime nuotoliniu būdu. Tai lėmė

pagrindinė priežastis – daug mūsų mokinių tėvelių yra pirmosios kovos su pandemija linijose, tad bet koks, nors ir dviejų birželio savaitžių, kontaktas galėtų sukelti pavojų mūsų visų sveikatai. Laiką, kol mokomės nuotoliniu būdu, nutarėme išnaudoti II a. remontuoti ir kondicionavimo sistemai įrengti, įgyvendiname projekto „Lietuvos sveikatos mokslų universiteto gimnazijos bendruomenės fizinio aktyvumo skatinimas, įsigyjant sporto inventorių ir įrangą“ priemonės, tęsiame projektą „Lietuvos sveikatos mokslų universiteto gimnazijos modernizavimas, siekiant veiklos efektyvumo didinimo (LSMU – GYM)“. Darbai veja vienas kitą... Darbas nuotoliniu būdu daug ko mus išmokė. Pirmiausiai, mokytojai labai stipriai patobulino informacinius komunikacinius gebėjimus, atradome naujų efektyvių bendravimo formų, mokymas namuose ėgis naujas ugdymo formas. Mokiniai, manau, sustiprins savarankiško mokymosi įgūdžius, ko dažnai savo gimnazijoje pasigedavome. Visai neseniai mokinio tėtis Mindaugas parašė tokią žinutę: „Važiavom su Konstantinu pro mokyklą. Žiūriu vaiko veidą šypsena – man ir močiutei sako: „Pasiilgau mokyklos... ech, – tai daug ką pasako. Kai dienų dienas vienas sėdi mokykloje, tikrai pasiilgsti kolegų, mokinių, jų tėvų. Ir kai retkarčiais jie ateina pasisveikinti, supranti – gera čia mums visiems... Ir tas bendrystės jausmas toks stiprus ir nesuvaidintas. Mes čia tikrai susitiksime Rugsėjį, tikriausiai dar labiau supratę, kokia mums svarbi LSMUG! Galia drašiai ir atsakingai pasakyti – iššūkį įveikėme ir tapome dar stipresni!“

KĄ GERO Į MŪSŲ KASDIENYBĘ ĮNEŠA KARANTINAS COVID-19?

Gyvenimas pilnas išbandymų ir netikėtumų. Daugiau nei du mėnesius mokomės ir bendraujame virtualiai. Kiekvienoje situacijoje galima įžvelgti privalumų, galimybių bei trūkumų. Ką gero į mūsų kasdienybę įneša karantinas COVID-19?

- Sutaupo laiko saldžiam rytiniam miegui (ypač pelėdos tam pritars).
- Tapom buto, namo, kiemo geografijos žinovais.
- Telefonu, kompiuteriu ir planšete galima naudotis neribotai.
- Tėvai suprato, koks nelengvas mokinio ir mokytojo darbas.
- Interneto ryšio ir technikos sutrikimai galimi pagal pageidavimą, pvz., kai mokytoja laukia atsakymo į klausimą ar atlikto darbo pristatymo.

Trūkumai tai galimybė keistis:

- Ugdyti savarankiškumą.
- Pažinti savo miestą, šalį. Atrasti savo krašto žavesį.
- Įvaldyti TEAMS ir kitas programas.
- Suprasti, kad mokaisi sau.
- Įvertinti, kaip svarbu matyti akis, kūno kalbą, girdėti kolegų, draugų šmaikščius pastebėjimus, komentarus.
- Sužinoti šypsenų, mažų linksmų išdaigų vertę.
- Išmokti švęsti, tobulėti nuotoliniu būdu ir daug dar visko.

Kaip ir upė turi pradžią bei pabaigą, taip ir šis karantinas turės galą. Linkiu būti sveikiems ir iki pasimatymo mokykloje.

Geografijos mokytoja
Jovita Vizbarienė

Štai tokiose vietose ir kyla klausimai testams.

ĖMĖM IR ĮVEIKĖM DAR VIENĄ GYVENIMO MESTĄ IŠDAIGĄ...

Lituanistai džiaugiasi gerai išlaikiusiais įskaitą dvyliktokais.

Lituanistai siunčia linkėjimų visai LSMU gimnazijos bendruomenei – būkime sveiki, žvalūs ir džiaukimės, nes vasara jau ant nosies. Galvoje kirba filosofo Friedricho Nietzschės posakis: „Kas mūsų nenužudo, padaro stipresnius.“ Išties – priimti nuotolinio mokymo iššūkį reikėjo greitai, drašiai ir išliejant nemenkai prakaito... Bet mums pavyko! Įvyko ir bandomieji egzaminai, išradingai vyks-

ta pamokos, atsivėrė mokinių kūrybi- nių galių čakros, abiturientai sėkmin- gai nuotoliniu būdu išlaikė lietuvių kalbos ir literatūros įskaitą ir t. t. Tad šis iššūkis gerokai paaugino ir mus, gimnazijos lituanistus. O baigti norisi lietuvių liaudies išmintimi: akys baisininkės, rankos darbininkės. Ėmėm ir įveikėm dar vieną gy- venimo mestą išdaigą...

Gitana Liaudinskienė

SPORTUOJI DĖL SAVĖS, NE DĖL KITŲ

Kai paskelbė karantiną, nebuvau nusiteikusi pesimistiškai. Tikėjau, kad izoliacija tęsis neilgai, net nepagalvojau, kad negalėsiu eiti į treniruotes. Pirmąsias 2 savaites treniruotės nevyko, buvo labai liūdna, atsirado pakankamai daug laisvo laiko, nes esu pripratusi sportuoti beveik kiekvieną dieną. Po 2 savaitžių pagaliau prasidėjo internetinės treniruotės. Aišku, namuose motyvacija sportuoti nėra labai didelė, nes vis atsiranda pašalinių darbų. Treniruotė, vedama nuotoliniu būdu, tikrai nėra tokia pati, kokia

yra, kai treneris ją veda gyvai. Kadangi, kai sportuoji, tavęs nestebi aplinkiniai, nuo daugumos pratimų galima „išsisukti“, padaryti juos lengviau, bet, aišku, treniruojusi dėl savęs, taigi stengiuosi pratimus atlikti, kaip įmanoma geriau. Tikslas užsibrėžimas, labai padeda gauti motyvacijos, nes, kad ir koku būdu sportuotum, visada pasieksi savo užsibrėžtą tikslą, jei stengiesi. Juk sportuoji tik dėl savęs, o ne dėl kitų.

Eglė Panavaitė I g. A

Eglė sportuoja kartu su broliu Oskaru (6c).

KONKURSAS „KURK IR DALINKIS“

Šis laikotarpis – tikras atradimų metas! Pasirodo, gimnazijoje turime visą būrį jaunųjų muzikos kūrėjų! Net 14 gimnazijos mokinių konkurse „Kurk ir dalinkis“ pademonstravo stebinančiai puikius gebėjimus kurti. Vaikus vertino kūrybos konkurso „Kurk ir dalinkis“ kompetentinga komisija:

■ Būgnininkas, gitaristas ir gitaros mokytojas – Kęstutis Miknevičius.
■ Kūrybiškiausia ir nuostabiausia muzikos mokytoja, prisilietusi prie tokių muzikos pasaulio žvaigždžių, kaip Merūnas Vitulskis, muzikinio kelio – Giedrė Druskienė.

■ Tikybos mokytojas, gerai nusiimanantis ir muzikoje – Mantvydas Randis.

■ LSMU gimnazijos alumnai, kurie negali gyventi be mūsų – Liucija Vasiliauskaitė ir Karolis Orlauskas.

■ LSMU gimnazijos abiturientė, kurianti savo muziką, autorinės dainos konkursų laureatė – Gerda Kalvaitytė.

■ Lietuvių kalbos mokytoja, puikiai išmananti, kas yra geras literatūros kūrinys – Danguolė Krivickaitė.

■ LSMU gimnazijos III g. klasės mokinė, respublikinės muzikos olimpiados I vietos laimėtoja, muzikos kūrinių autorė – Ieva Raubytė.

■ Visų LSMU gimnazijos miuziklų režisierius, sceninio judesio žinovas – Andrius Kurienius.

Visi konkurso nominantai bus apdovanoti pirmos rugsėjo mėnesio Asamblėjos metu!

Dėkojame visiems dalyvavusiems! Linkime nenusiimti kurti, tobulėti ir džiuginti savo kurta muzika!

Ačiū ir puikiai komisijai, įvertinusiai jaunųjų muzikantų kūrybą. Ačiū mokytojai Giedrei už konkurso „Kurk ir dalinkis“ idėją.

[Kviečiame dar kartą pasiklausyti nuostabios mokinių kūrybos, kurią rasite gimnazijos Facebook paskyroje.](#)

Liucija Vasiliauskaitė

Komisija: Kęstutis Miknevičius, Giedrė Druskienė, Mantvydas Randis, Danguolė Krivickaitė, Ieva Raubytė, Andrius Kurienius, Liucija Vasiliauskaitė, Gerda Kalvaitytė ir Karolis Orlauskas.

SKELBIAME NUGALĖTOJUS

Autorinio kūrinio kategorijoje I vietą užėmė I g. A klasės mokinys Marko Righetto. Marko taip pat susilaukė didžiausio žiūrovų dėmesio!

Autorinės dainos kategorijoje I vietą užėmė II g. C klasės mokinė Gustė Bajarkevičiūtė.

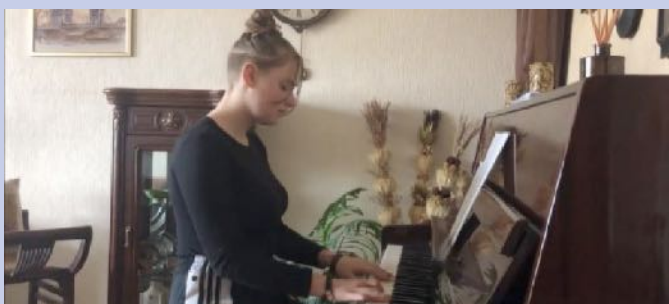
Autorinės dainos kategorijoje II vietą laimėjo II g. B klasės mokinė Kamilė Biliūtė.

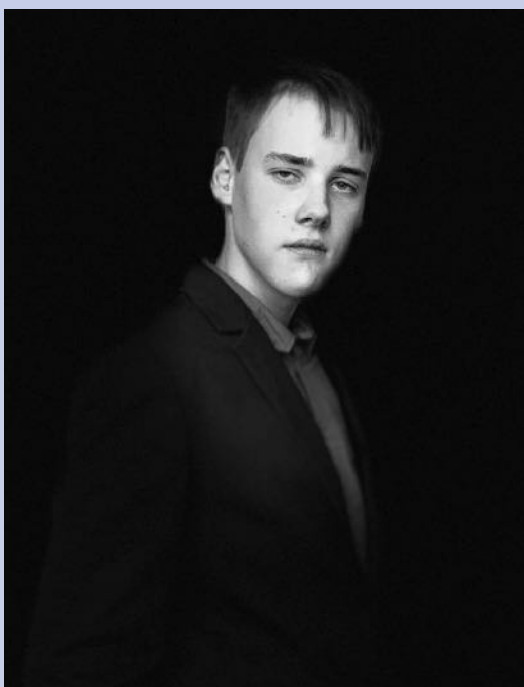
Autorinės dainos kategorijoje III vietą užėmė II g. C klasės mokinės Vytautė Laurinavičiūtė ir Ieva Gutmanaitė.

Nominacija: „Darnus duetas“ II g. A klasės mokinėms Eglei Budrytei ir Gabrielėi Čivinskaitei.

Nominacija: „Už nuoširdžią dainą“ I g. B klasės mokinėi Paulai Savulionytei.

Nominacija: „Už savitumą“ II g. A klasės mokiniui Sauliui Ogenskui.

Grupių kategorijoje I vietą atiteko I g. A klasės mokiniui Dominykui Meškauskui.

III g. C klasės mokinys Titas Markauskas laimėjo I vietą už geriausią video klipą.

Autorinės kompiuterinės muzikinės kūrybos kategorijoje I vietą užėmė I g. A klasės mokinys Žygimantas Ramonas.

Autorinės kompiuterinės muzikinės kūrybos kategorijoje II vietą laimėjo I g. C klasės mokinys Mantas Kraskauskas.

Nominacija: „Už drąsą ir ryžtą kurti“ skiriama I g. C klasės mokinėi Rugilėi Folkmanaitėi.

ĮDOMESNĖS PAMOKOS

MATEMATIKA

Su 5c klasės mokiniais ruošėme stačiakampio gretasienio ir kubo modelius. Ant figūrų šonų kūrėme savo uždavinius. Smagu buvo pamatyti atliktus darbus ir pasidžiaugti vieni kitais.

Ona Stančiukienė

MIKROPASAULIS

Tai, kad biologijos eksperimentus galima atlikti ir namuose, gali patvirtinti 5a ir 5b klasės mokiniai. Nuotolinės gamtos mokslų pamokos metu padedami mokytojos Simonos Drulės mokiniai kūrė mikropasaulį stiklainyje – sukūrė tinkamą aplinką pasirinktiems augalams augti.

Simona Drulė

LIETUVIŲ KALBA

Atšilus orams per pamoką bėgome į lauką rinkti veiksmazodžių. Kai padarėme nuotraukų koliažą, pagalvojome, kad pamokoje taip ir buvome arti vienas kito. Todėl gražiausi veiksmazodžiai – pasiilgti, draugauti, šypsotis, mylėti, tikėti, svarbiausia – būti.

Vilma Katkauskienė

MOKYMASIS BEI MOKYMAS NAMUOSE ĮSIVERŽĖ LYG CUNAMIS

Mokymasis bei mokymas namuose įsiveržė lyg cunamis. Iš pradžių viskas buvo įtempta ir neįprasta, baugu, kėlė daug nerimo ir klausimų, tačiau po kiek laiko „bangos“ nurimo ir mokymas bei mokymasis nuotoliniu būdu tapo patraukliu būdu kiekvienam. Pamokos be skambučio reikalauja daug atsakomybės tiek iš mokytojo, tiek iš mokinio, tačiau kiekviena nepatogi situacija verčia mus pasitempti ir tobulėti. Išmokome geriau planuoti laiką ir darbus. Ne tik analizuojame užduotis, sprendžiame globalines problemas ar atliekame virtualius praktinius darbus, bet visai neseniai TEAMS aplinkoje dvyliktos klasės mokiniai gynėsi dvejus metus rengtus brandos darbus.

Biologijos mokytoja, brandos darbų vadovė Elena Juotkienė

Dalinuosi kelių mokinių įspūdžiais ir patirtimi:

Karantinas? Nuotolinis mokymasis? Dvylikos mokslo metų pabaiga kompiuterio ekrane? Prieš metus tai būtų nuskambėję lyg tolimos ateities vaizdiniai ar neįsivaizduoti įvykiai, tačiau dabar mes esame viso to liudininkai. Atsiskaitomieji darbai namuose gali tapti nemenku išbandymu mokiniams, tačiau pristatyti brandos darbą karantino metu – iššūkis. Tačiau kartu tai ir neįkainojama patirtis – pasaulis skaitmenizuojasi, todėl tenka prisitaikyti ir tapti šio naujo etapo dalimi. Mintis, jog savo ilgai tobulintą darbą teks pristatyti kompiuterio ekranui, jaudulio neaptemdė, tačiau sava aplinka, žinojimas, kad bendra-

klasiai taip pat susiduria su šia situacija ir palaikantys mokytojos žodžiai suteikė drąsos. Ši patirtis buvo puikus būdas suprasti, kad gyvenime susidursime su iššūkiais, kuriuos turime išmokyti priimti ir įveikti.

Gerda Marčiūtė

Daryti brandos darbą buvo nauja ir įdomi patirtis. Nors šis darbas buvo kitoks nei įprasta mokykloje, nesigailiu, jog jį pasirinkau daryti. Džiaugiuosi, kad dariau būtent biologijos brandos darbą, nes mano tema man buvo ypač įdomi ir aktuali. Taip pat esu labai patenkinta darbo vadove, su kuria buvo lengva dirbti, iš jos visada galėjai sulaukti palaikymo, pagalbos ir paskatinimo.

Justė Norkaitytė

Gerda Marčiūtė.

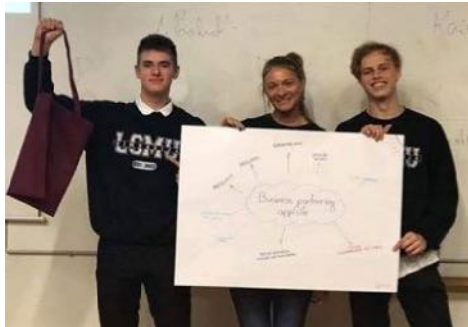

Justė Norkaitytė.

„BOKŠTO PROTAI“

Reinius organizuojanti mokinių mokomoji bendrovė „Bokšto protai“, kurią sudaro III g. klasių mokiniai Vincentas Kuodis, Patricija Daugėlaitė ir Aurimas Končius, dėl karantino turėjo persikelti į virtualią erdvę. Jaunuoliai priėmė šį iššūkį ir toliau laikėsi savo misijos – skatinti žmones mąstyti „outside the box“, įskiepyti nenuilstamą žingeidumą ir pažadinti azartą. „Bokšto protai“ siūlo pramankštinti smegenis online protmūšiuose ir patirti azartą neišėjus iš savo kambario. Komanda tikisi, jog padės nukreipti blogas mintis karantino metu ir praskaidrins nuobodų sedėjimą namuose.

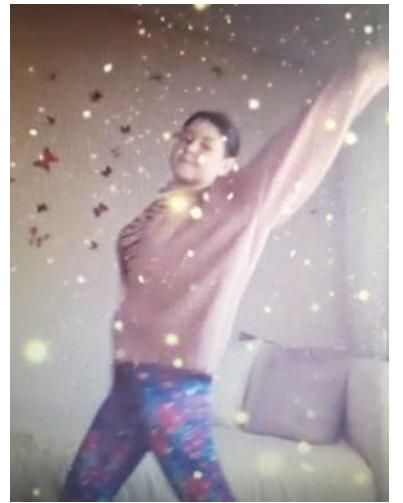
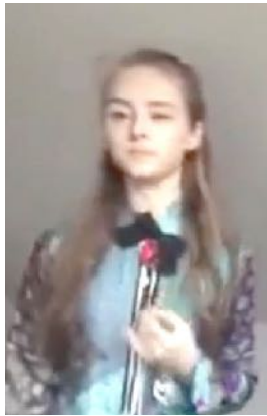
Liucija Vasiliauskaitė

#NAMUOSE NEKIRMIJU

Karantinas – laikotarpis, kurio metu ne vienas atrado naujus pomėgius, idomias veiklas ar patobulino užmirštus gebėjimus. Gimnazijos mokiniai dalijosi mėgstamais užsiėmimais su visa LSMUG bendruomene įrodydami, jog namuose karantino metu jie nekirmija. IV g. B klasės mokinė Rūta Cyrolytė pasidalijo savo gaminamų atvirukų nuotraukomis, I g. A klasės mokinė Viktorija Rugienytė atliko dainą prancūzų kalba, roko grupė „Dog in the fog“ pristatė dainą „MAMA“, 6c klasės mokinė Ieva Ivanauskaitė pasidalijo gražiu šokių, roko grupė „My insanity“ sukūrė naują hitą.

Liucija Vasiliauskaitė

MANO KARANTINAS

Aš manau, jog karantinas nėra jau toks blogas. Atvirkščiai, tai puikus laikas savirealizacijai ir tobulėjimui. Aš pati nustebinau save ne vieną kartą. Pirmą kartą įrašiau save dalinausi viešai. Analizavau sau svarbiausias vertybes, išmokau įvardinti savo stiprybes ir silpnybes. Svarbiausias dalykas, kurį supratau, – kokią didelę klaidą darau neskirdama pakankamai laiko šeimai. Taip pat pradėjau rūpintis savo ateitimi ir gilintis į tai, ko iš savęs tikiuosi. Iš stalčiaus ištraukiau prieš kelis mėnesius studijų mugėj susirinktus lankstinukus ir pagaliau panaudojau juose esančią informaciją. O labiausiai savimi didžiuojuosi dėl to, jog sugebu išlikti fiziškai aktyvi – važinėju dviračiu. Jeigu nebūčiau uždaryta namuose ir nebūčiau turėjusi tiek laisvo laiko, daugiau nei pusė šių atradimų nebūtų. Todėl dėkoju sau, jog karantine sėdžiu laimingai!

Gabrielė Čivinskaitė, II g. A

Sesės Varnaitės ilgisi draugu.

Augustė (7a) pamėgo piešti.

Gyvenimas karantine iš pirmo žvilgsnio atrodo tobulas. Nereikia eiti į mokyklą, kiaušieną galima daryti namuose ir nieko neveikti. Tačiau po kelių dienų tai nusibodo. Užsiėmimams, kuriems vis neturėjau laiko, dabar jo skyrėsiu daugiausiai. Taip pat ir piešimui, fotografijai, o labiausiai – muzikai. Kiekvieną kartą prisėdusi prie pianino iš naujo atradavau tą skambinimo džiaugsmą ir jaudulį. Nors pabaigus muzikos mokyklą groti nenustojau, tačiau tai dariau žymiai rečiau, o karantinas man leido iš naujo atrasti tą nuotykų pilną kelionę, kupiną išpūdžių ir malonių potyrių.

Emilija Jakuškaitė, I g. A

Kaip 8a sekasi nuotolinis mokymas
Nuotolinis mokymas – mums visiems naujas dalykas, prie kurio užtrunka priprasti. Vieni prisitaiko lengviau, o kiti (pavyzdžiui, visa 8a) – sunkiau. Paklaussinėjusi ir pareflektavusi supratau, jog mūsų klase nuotolinis mokymas privertė pažūrėti į mokyklą kitu kampu. Anksčiau, savaime suprantama, daug mieliau būtu pasirinkti likimą namuose, galimybę išsimiegoti, susidaryti savo tvarkaraštį ar susitikti su draugais kada norime. Tačiau tokiomis aplinkybėmis kaip šiandien, supratome,

kaip klydome. Daugelis mūsų klasės sako, jog smagu, kad mokytojai stengiasi padaryti pamokas įdomesnes ir pajauirinti mūsų dienas. Taip, mes gauname daugiau laisvės, bet kartais mūsų mokyklinis krūvis taip padidėja, kad to laisvo laiko negauname nė kiek. Tenka daug ilgiau pasėdėti prie kompiuterio ir tai, deja, labai išvargina, be to, paskausta akys. Tada suprantame, jog mieliau sėdėtume už suolo ten, Seredžiaus gatvėje, nei už rašomojo stalo, nukrauto elektronika. Žinoma, visada bus tokių dalykų, dėl kurių mūsų nuomonės išsiskirs, tačiau apibendrinant mes visi karantino metu džiaugiamės laiku, praleistu su šeima, net jei tą laiką dažnai atėmė nesibaigiantys namų darbai. Ir jei skundžiamės, tai tik dėl to, kad pasiilgome LSMU gimnazijos.

Jorė Varnaitė, 8a

Karantinas

Laikas bėga lygiai taip pat greitai, kaip ir anksčiau, o netvarka ant mano stalo ir mano galvoje tik didėja. Vis dėlto karantinas man visai patinka. Ne virusas mane džiugina, o sėdėjimas namie ir nieko neveikimas. Nežinau, nuo ko priklauso žmonių noras socializuotis, bet dabar aš jo visai neturiu. Turiu daug

daugiau laiko daryti tai, ką noriu (stebėti įtrūkimo plėtimąsi sienoje). Deja, dažnai graužia sąžinė. Turbūt dėl to, kad sėdžiu, kaip pirmuonis, ir esu našta valstybei bei tėvams. Turėdamas tiek laiko, galėčiau atlikti ką nors naudingą visuomenei. Bet tingiu. Taip pat ilgai sėdėdamas pradėdau galvoti apie dalykus, kurie padėtų tiksliai apsunkinti – gyvenimo prasmę, savivertę... Mokykloje vos spėdavau tiesiog gyventi ir viskas būdavo paprasčiau. Ironiška, kaip mokykla vienu metu ugdo ir slopina žmogų. Pasiilgau dalies bendraklasių ir dalies mokytojų. Mokykloje buvo daug gerų žmonių. Grįžtant prie savivertės, į mokyklą sugrįžti nenoriu. Per daug laiko sugaištu kelionėje į ir iš mokyklos...

Saulius Ogenskis II g. A

Sesės Varnaitės – norime grįžti į savo įprastą, normalų ir draugų pilną gyvenimą.

Kovo 12 d., ketvirtadienis, pilnatis. Po pamokų pasigirsta džiaugsmingi riksmų. Juk mokykla uždaryta dviem savaitėms! Deja, paaiškėjo, kad daug ilgiau. Deja, ne taip linksma, kaip mes tikėjomės. Prasideda nuotolinis mokymas. Jis visam pasauliui yra nelengvas iššūkis, tačiau mes susidorsime. Galbūt. Kai kuriems

iš mūsų labai patinka šis naujoji viskas būdas mokytis, mat mažiau spaudimo ir streso (kartais tikrai smagu pasukčiauti), kitiems kaip tik nuotolinis gadina ir gyvenimą, ir pažymius, dauguma nieko nespėja, nors ir atrodo, jog laiko yra begalė, o kai kurie nuobodžiauja ir daro tai, kam niekada anksčiau neturėjo laiko. Kiek žmonių, tiek tų nuomonių apie visą šitą reikala, tačiau visi sutinkame ir esame tos pačios nuomonės dėl vieno... Labai vienas kito pasiilgome. To šilto bendravimo, juoko, streso, buvimo kartu, pykčių ir nesutarimų, na, ir, žinoma, dramų. Be dramų gyvenimas mokykloje būtų lygiai toks kaip dabar. Pilkas ir neįdomus. Visiems įdomu išgirsti, kas ką sugadino, pastūmė, apkalbėjo, gavo vieneta už nepadarytus namų darbus ar buvo aptiktas su telefonu. Juk tuo mokykloje mes ir gyvenome. O dabar? Kur dinga dramos? Labai neįdomu, turiu pasakyti. Norime grįžti į LSMU gimnaziją. Pasiilgome kiekvieno mokytojo, valgyklos maisto ir smagių pasikalbėjimų su ponija Virginija ir jos priminimų, jog poilsio zonoje valgyti negalima, kas, man atrodo, yra labai neteisinga. Norime grįžti į savo įprastą, normalų ir draugų pilną gyvenimą.

Agotė Varnaitė, 6c

Noriu pasidalyti savo nuomone apie netikėtai apvirtusį „aukštyn kojomis“ gyvenimą

Kai jau atrodė, kad rutina, greitas gyvenimo būdas yra tiesiog neat-siejamas nuo kiekvieno gyvenimo, staiga taip netikėtai mus užklupo pavojingas virusas, kuris privertė ne vieną šalį paskelbti karantiną. Noriu pasidalyti savo nuomone apie netikėtai apvirtusį „aukštyn kojomis“ gyvenimą. Nors ir karantinas gana stipriai suvaržė žmonių gyvenimus, tačiau jis nesustojo. Pirmąsias savaites, be abejo, viskas atrodė kiek neįprasta, vis kildavo kokių klausimų, neaiškumų dėl ateities, tačiau nerimas dar labiau sustiprėjo tą dieną, kai teko pradėti mokytis nuotoliniu būdu. Pirmosios tokio mokymosi dienos buvo gana įdomios, suteikė visiškai naujos patirties, tačiau kuo toliau, tuo dažniau mane pradėjo aplankyti nuovargis, motyvacijos stoka dėl padidėjusio mokymosi krūvio ir, žinoma, dėl nežinomybės, kas bus ateityje. Laikui bėgant, pamažu įpratau prie nuotolinio mokymosi ypatumų, nors jie man ir nėra visiškai priimtini. Na, bet kad ir kaip smagu yra matyti prieš save tikroje, o ne virtualioje realybėje mokytojus ir klasės draugus, šįkart teko prisitaikyti prie kiek neįprastų sąlygų, kurias mokykla stengėsi padaryti kiek įmanoma palankesnes. Džiaugiuosi dėl to, bet laukiu nesulaukiu, kada vėl galėsime visi išvysti vieni kitus ne per kompiuterio ekraną.

Urtė Janiškė, II g. A

Nė vienas nepagalvojo, kad taip „ilgam“

Karantinas – šiandieną taip dažnai girdimas žodis. Dar prieš porą mėnesių kasdieniame savo žodyne šį žodį teko vartoti gana retai. O tai, kad gyvenime teks išbandyti nuotolinį mokymąsi, atrodė tarsi labai tolima svajonė. Manau, kaip ir daugeliui, iš pradžių tai skambėjo lyg kelios savaitės „atostogų“. Dabar, praėjus jau dviem mėnesiams, šį laikotarpį apibūdinti kaip atostogas tiesiog neįmanoma. Jam pavadinimą ateityje sugalvos mokslininkai ar istorikai, o aš tegaliu naudoti tokį dažną žodį kaip karantinas ar pandemija.

► 8 p.

MANO KARANTINAS

◀ 7 p.
Dažnai sulaukiu klausimo: „Tai kaip tas nuotolinis mokymas, ar patinka?“ Nežinau. Negaliu pasakyti, kad man nepatinka mokytis savarankiškai ir turėti galimybę išnaudoti savo laiką taip, kaip noriu. Bet negaliu sakyti ir to, kad patinka stebėti kompiuterio ekrane esančius burbuliukus ir apsimesti, kad esu klasėje kartu su draugais. Tačiau į visa tai, kas vyksta šiuo metu, žiūriu kaip į dar vieną patirtį gyvenime. Juk niekada anksčiau neteko per kūno kultūrą pavalgyti pusryčius ar groti gitara klausantis draugų pristatymų, kartu su broliu klausytis paskaitos (nes sėdėti savo kambaryje kartais būna tiesiog per ankšta) ar atsikelti likus dviem minutėms iki pamokos pradžios ir vis tiek suspėti į pamoką. Bet pramiego ti niekada neleis visada šalia esanti mokytoja, kuri puikiai žino pamokų laiką. Mokykloje ji – mokytoja, namuose – mama. O kai namai tampa ir mokykla, išlaikyti šį skirtumą pasidaro gana sunku. Mano nuomone, tai viena iš daugelio jos supergalių. Visą dieną skirti savo rūpestį ir dėmesį mokiniams, pasilikti po pamokų savo noru ir dar ne vieną valandą ruošti kitos dienos pamokoms, bet uždarius to kambario duris tapti nuostabią mama. Išklausti dviejų didelių vaikų įspūdžių ar nelaimių, kartu groti, dainuoti, juoktis ir verkti.

Už tai jai esu be galo dėkinga. Už tai ir dar milijonus dalykų, kurių jau neįmanoma išvardinti. Nuotolinis mokymasis suteikė man galimybę geriau išmokti ne tik chemiją ar matematiką, bet ir pažinti save bei artimiausius žmones. Tikiuosi, kad visą likusį šį laiką karantine taip naudingai išnaudosite ir jūs. Juk išgyventi visa tai galime tik būdami kartu su tais, kurių mums reikia labiausiai.

Eglė Budrytė, II g. A

Galimybė savaitėmis neišeiti iš savo kambario buvo puiki žinia.
Dar kovo dešimtą, antradienį išgirdome pirmąsias karantino užuominas, bet nei vienas nepagalvojome, kad jau po dviejų dienų paliksime mokyklos pastatą paskutinį kartą šiais mokslo metais. Tokiai namisėdai kaip aš galimybė savaitėmis neišeiti iš savo kambario buvo puiki žinia. Socialiniuose tinkluose pasklido žinutės apie produktyvumą ir tikslingą laiko išnaudojimą: „Šešpnyras savo geriausius kūrinius parašė izoliacijoje.“ Nusprendžiau, kad ir man reikėtų pasinaudoti proga parašyti savo geriausią kūrinių. Taigi, norėdama nešvaistyti turimo laiko, susidariau tikslią dienotvarkę atostogų savaitėms. Jau antrą dieną ją pramiegojau dviem su puse valandoms. Mokslai taip pat einasi geriau nei bet kada. Niekada anksčiau negalėjau

daryti mankštos per matematiką, gaminti troškinio per istoriją ar klasės draugo pristatymui suimprovizuoti muzikinį foną gitarą. Ir verkti per pamokas, kai nieko nesuprantu, daug lengviau, kai niekas tavęs nemato. Kad ir koks nuostabus būtų šis laikotarpis, manau, kad, kaip ir dauguma, laikiu jo pabaigos. Supratau, kad vis dėlto daugiabutis nėra tinkamiausia vieta vokalo pamokoms per skype'ą.

Viktorija Kuzabavičiūtė, II g. C

Na, gerai, gal viskas ir nebuvo taip jau blogai.
Nežinau, kaip jums, bet man šitas karantinas buvo... keistas. Pradedant nuo to, kad šaldytuvą virto didžiausiu traukos objektu visame bute, ir baigiant tuo, kad nuolatinis gyvenimas su mama ir sese panašėjo į trijų mėnesių ilgio šeimos santykių terapiją. Tik bute. Na, gerai, gal viskas ir nebuvo taip jau blogai (išskyrus tai, kad laisvė apsiribojo tolaimais, romantiškais betoninių daugiabučių horizontais ir su sese virtuvės vos nepavertėm nuodėgulių krūva. Nerodykit laikraščio mamai. Ačiū.) Be visų pridarytų nesamonių buvo... netgi smagu. Ko gero, visi sutiks, kad per ateinančius kelis dešimtmečius jokia karta negaus progos per matematikas (ir chemijas!) sėdėti su chalatais ir šlepetėmis (jei vaizdą dar papil-

dysite kokiais penkiais dydžiais, per dideliu treningu, šis jau ir taip šlovingas drabužių ansamblis išeis netgi realistiškas). Neapsimesiu, kad iki gyvo kaulo neįgriso sėdėti ir nieko neveikti, bet karantinas, bent jau man, buvo gan stiprus spyras į užpakalį, parodęs grožį tų dalykų, kurių anksčiau nevertinau, nes „nebūdavo laiko“ arba „būdavo užsiėmusi“. Ar jums neatrodo, kad mes visur labai skubam ir pamirštam, jog kažkur aplink mus VISADA yra kažkas gražaus? Mes tiesiog pasirenkam to nematyti. Kad ir tos pačios alyvos. Arba arbatos puodelis. Arbaaa... nauja patalynė. Protingas pokalbis. Saulėlydis, net jei ji užstoja sovietiniai devynaukščiai ir jo dorai taip ir nesi-mato. Jūsų mėgstamiausia daina. Čia ir baigiu. Patys eikit ir ieškokit.

Vytautė Laurinavičiūtė, II g. C

Nesiskundžiu ir buvimu namuose.
Dar praėjusių metų pabaigoje mes pasiekė žinia apie siautėjantį virusą, o jau kovo vidury šis niekdarys visiškai apvertė mūsų gyvenimus – buvo paskelbtas karantinas. Tačiau vėliau pastebėjau, kad šis laikotarpis turi ir savų privalumų. Nors nesusitinkame su draugais, turime daug laiko, kurį galime skirti sau. Galiu įvardinti net kelis dalykus, kurie tikrai tapo geresni. Kiekvieną rytą galime ilgiau miegoti. Aš prieš karantiną turėjau keltis prieš septynias, kad spėčiau į

mokyklą, o dabar galiu atsikelti net valanda vėliau ir vis dar suspėsiu į mokyklą! Viena valanda per dieną karantino laikotarpiu jau man sukaupė bent tris paras miego, o tai juk gana daug, ar ne? Taip pat dabar per pamokas prie manęs visada yra šaldytuvai, todėl virtuvė tapo pati lankomiausia ir mėgstamiausia vieta. Gerai, kad nereikia badauti iki pietų pertraukos, kaip dažniausiai būdavo mokykloje. O ir po pamokų turiu daugiau laisvo laiko – galiu eiti pasivažinėti dviračiu, papiešti arba paskambinti draugams. Būna net tokių dienų, kai pavargstu mažiau nei įprastą „mokyklinę“ dieną. Taip kad, nors ir pasiilgau draugų ir mokyklos, nesiskundžiu ir buvimu namuose.

Augustė Radzevičiūtė, 7a

Nuotolinis mokymas gan įdomus.
Nuotolinis mokymas gan įdomus, ypač per lietuvių kalbos pamokas. Man įsimintiniausias įvykis buvo, kai reikėjo kurti pasaką. Turėjau labai daug idėjų, lyg jos pačios rašytųsi... Pasirinkau pasekti savo sukurta pasaką „Pomidoras ir obelis“. Matant tuos augalus pro langą, ją rašyti buvo labai įdomu ir lengva. Jie mane įkvėpė. Apskritai man kūrybinius darbus rašyti patiko labiausiai, nes pavasarį tiek daug minčių, jog pasirinkti, apie ką rašyti, jau pasidaro iššūkis.

Pijus Žalandauskas, 5a

KARANTINAS – PUIKUS LAIKAS KEISTIS!

Karantino pradžioje mokytojai turėjo 2 savaites pasiruošti nuotoliniam mokymui. Tikriausiai per šias dvi savaites mokytojai patobulino IT kompetencijas daugiau nei per paskutinius 5 metus! Nereikia bijoti keistis ir pripažinti, kad nemoki tam tikrų dalykų naudodamasis kompiuteriu. Juk nesam nuotolinio mokymo ar IT specialistai. Kaip šiandien prisimenu mokytojų frazę: „Aš viską darau **GERAI**, tačiau kompiuteris man **NELEIDŽIA**...“ Pabendrinius ekraną, pakanka kelių žodžių, patarimo, ką paspausti, ir kolega mokytojas jau gali toliau dirbti savarankiškai. Nebijokime iššūkių, jie mus užgrūdina! Nebijokime keistis, taip mes tobulėjame. Sėkmės...

IT mokytojas Kęstutis

Skaitau Kęstučio laišką ir juokiuosi. Kokie penkeri metai – tiek, kiek moku, užteks visam gyvenimui. Tamo moku, su *Wordu* nesipykstu. Aš neturiu laiko. Man medalio už IT naujoves niekas neduos, be to, mokiniai tokie paslaugūs, nuspau-džia visus mygtukus, kai paprašau. Taip ir jautėmės visai saugiai. Bet, matyt, tas šikšnosparnis kompiuteri prarijo, ir taip atėjo korona. Iškart užsinorėjau medalio. Ne, ne medalio, nenorėjau šakių. Ir štai atėjo lauktoji diena. Kalbu apie šiandieną. Lauktoji, nes, be telefono, pripažįstu, kad turiu dar vieną draugą, kuris visada šalia. Mano *labas rytas ir viiiso* penkiolika kartų per dieną. Tegu tamo slepiasi. Tik Teams man dabar svarbus. Kiek komandų valdau. O kiek žodžių išmokau. Pavyzdžiui, *bendrinti*. Jei dar grįšim kada nors į klases, aš būtinai save pabendrinsiu. Ir tada ilgai žiūrėsiu jiems į akis, o jei ir tada nesupras jie, ko aš noriu,

pasakysiu, kad paspaustų ant linko, to, kuris po mėlyno užrašo apačia. Šitaip pasibendrinusi, jausiuosi gerai. 15 min. praėjo, o toliau tegu dirba visi savarankiškai. O ką? Kas mane išmokė valdyti teams? Nežinau, kas kitus, be mane dvi buratfrazės: „Alio, Daiva“ ir „Kęstutiiiii, sos“. Man tik keista buvo girdėti, kai jie sakydavo: „Man pamoka“. Nesuprantu tokių nesuprantingų žmonių! Tai man pamoka. Pamoka, kad rečiausiai kas penkerius metus reikia atidaryti smegenų stalčiuką ir įdėti tai, ko paskui nereikėtų su šakėmis vytis.

Vilma Katkauskienė

Tikrai esu dėkinga Kęstučiui dėl TEAMS ir individualių konsultacijų, administracijai už palaikymą ir rūpestį ir viso kolektyvo susikaupimą, pečių surėmimą nebylų supratimą, kad privalome išlikti šiuo sunkiu metu.

Violeta Marčiukaitienė

Pagerėjo mokinių lankomumas

Per pirmas dvi pasirengimo nuotoliniam ugdymui savaites būta nemažai nerimo. Teko mokytis, kaip dirbti su naujomis programomis ir naujais IT įrankiais. Nuotoliniam ugdymui įsigijau papildomų įrenginių, užsa-

kiau spartesnio interneto paslaugą. Panaudodamas dokumentų kamerą, darbą nuotoliniu būdu priartinau prie įprastinio darbo stiliaus gimnazijos kabinete. Mokiniais taip dirbti patinka, tik šioje veikloje labai trūksta tiesioginio bendravimo su mokiniais, emocijų ir greito grįžamojo ryšio. Nuotoliniame ugdyme tenka daugiau skirti laiko darbui po pamoką: pasiruošimui, mokinių konsultacijoms, tačiau pagerėjo mokinių pasiekiamumas, jų lankymasis pamokose.

Chemijos mokytojas
Valdas Jaruševičius

Širdies gerumas – neišmatuojamas, o nuoširdumas neturi kainos. Turtėji – imdamas, turtėji – duodamas ir taip išmoksti vertinti laimę.

Manau, šie žodžiai labai tiktų IT mokytojai Daivai A. Jai aš noriu padėkoti už kolegiską pagalbą užstrigus TEAMS, nesugebant įkelti darbų į užduočių bloknatą ar netikėtai dingus garsui vykstant mokytojų susirinkimui (Daiva pridėjo savo telefoną prie kompo kolonėlės ir visą susirinkimą girdėjau per jį) jos dėka IT atėjo arčiau manęs ir netgi pas mane.

Daiva Žemaitienė

GALIMYBĖ IŠBANDYTI SAVE

Dar prieš kelis mėnesius niekas ir negalvojo, kad karantinas taip pakeis mūsų gyvenimą. Visi suplanuoti projektai, plenerai, fotosesijos, konkursai persikėlė į virtualią erdvę. Tačiau mes nenuleidome rankų ir sumanėme įamžinti mūsų aplinką fotografijoje: „Sustabdyta pavasario

akimirka“, „Vanduo fotografijoje“, „Natiurmortai“. Mokiniai susidomėjo idėjomis, kurios vieniems tapo pramoga, išblaškančia nuobodulį, kitiems galimybe išbandyti save įvairiuose fotografijos žanruose.

Dailės mokytoja
Jolita Grabliauskaitė

FIZINIO UGDYMO MOKYTOJUI NUOTOLINIS UGDYMAS IŠŠŪKIS

Nuolatos dirbančiam, neturinčiam laiko, pavargusiam žmogui karantinas gal ir puiku: gali pailsėti, išsimiegoti, sutvarkyti namus, iškepti pyragą, kurį kepei praeitą vasarą, daugiau laiko pabūti su vaikais, bet ne mokytojui, kuris per dvi savaites turėjo išmokyti dirbti 360 laipsnių pasi-keitusio darbo specifika – nuotoliniu mokymu. Ypač fizinio ugdymo mokytojui, kurio darbas tai nuolatinis judėjimas, žaidimų, užduočių, pratimų rodymas, mokinių darbo porose, grupėse, komandose organizavimas. Mokinių, atliekančių pratimus, kūno padėties fiksavimas, taisymas, ne raudonu tušinuku, o „rodomuoju būdu“. Kaip dirbti nuotoliniu būdu? Teko greitai persiorientuoti, ilgas valandas praleisti prie užduočių kūrimo, informacijos pateikimo, juk vadovėlių, pratybų neturim... Šiek tiek gelbėjo „Youtube“ treniruočių video įrašai.

Vaikai per šį laikotarpį buvo priversti išmokyti kūno raumenis, pulso skaičiavimo metodiką ir pulso zonas. Stebėti savo fizinį aktyvumą, mitybą, miegą, o duomenis fiksuoti fizinio aktyvumo ir sveikos gyvensenos plane bei daryti išvadas apie savo gyvenseną, remiantis PSO rekomendacijomis.

Kūno kultūros mokytojai
Rasa Ciegienė ir Juozas Barkauskas

Vaikų mintys apie nuotolinį mokymąsi

Vykstant nuotoliniam mokymui daugiausia dėmesio skiriame pa-

Dominykas Puzerauskas su kauke.

Elzė, 5b.

Rojus, 6b.

Mykolas ir katytė.

grindiniams dalykams, tačiau fizinio ugdymo pamokos suteikia kasdienybei dinamiškumo. Judėdami, sekdami save, labiau atsipalaiduojame ir kartu pailsime.

Justė Indriuskaitė, 6 b kl.

Buvo užduotis, kai reikėjo laikyti lentą. Kol aš laikiau lentą, pas mane į kambarį atėjo mano katytė. Kadangi ji labai mėgsta ant visų lipti, todėl nepasigailėjo ir manęs. Užlipo ant nugaros. Gerai, kad buvo nedaug laiko likę, todėl dar sugebėjau išlaikyti lentą. Tai štai kokiomis sąlygomis reikia sportuoti.

Mykolas Diržinauskas, 5b kl.

Ketvirtadieniais fizinio ugdymo pamoka pirma, o aš nemėgstu spor-

tuoti rytais. Reikėjo atlikti sunkius pratimus, taigi aš neišsilaikiau ir sportuodama trenkiau į grindis. Mano kambarys antrame aukšte, o pirmame aukšte ant lubų pakabinta lempa. Taigi, ta lempa beveik iškrito nuo mano smūgio į grindis (man nieko baisaus nenutiko) ir mes jos negalime pasiekti, tad kartais būna baisu valgyti, nes bijau, kad ji nukris ant virtuvinio stalo.

Elzė Lukoševičiūtė, 5b kl.

Mokymasis fizinio ugdymo karantine man buvo įdomus. Visos treniruotės, kuriose dalyvavau, buvo įdomios ir, manau, naudingos. Aš sužinojau, kad yra visokios pulso zonos, ir išmokau gerai skaičiuoti savo pulsą. Man labiau patiko mokytis fizinio ugdymo

mokykloje, nes buvo galima pažaisti visokių smagių komandinių žaidimų.

Paulius Urbelis, 5a kl.

Sportuodama nuotoliniu būdu įgijau puikios patirties. Supratau, kur ir kaip dar galiu patobulėti. Taip pat išsiugdžiau ir savarankiškumą, nes kiekvieną kartą prisiversti atlikti treniruotę ne visada buvo paprasta.

Greta Dobožinskaitė, 7a kl.

Man karantinas patiko, nes galėjau pabūti vienas, bet po kiek laiko pradėjau ilgtis draugų. Fizinio ugdymo pamokos padėjo ir surado man veiklų, nes mokytoja užduodama užduotis ir mane pralinksmino, ir taip pat sustiprino.

Dominykas Puzerauskas, 7a kl.

Kai darydavau pratimus, ypač kokius nors šuoliukus, tėtis galvodavo, kad tuoj subyrės lubos. Kadangi tėčiui tai trukdydavo, o aš to nežinojau, po mano treniruočių tėtis atėidavo į mano kambarį ir sakydavo: „Na, kada jau baigsis?“ Taigi, taip ir vykdavo nuotolinis mokymas per fizinį aktyvumą.

Vytautė Kazlauskaitė, 5a kl.

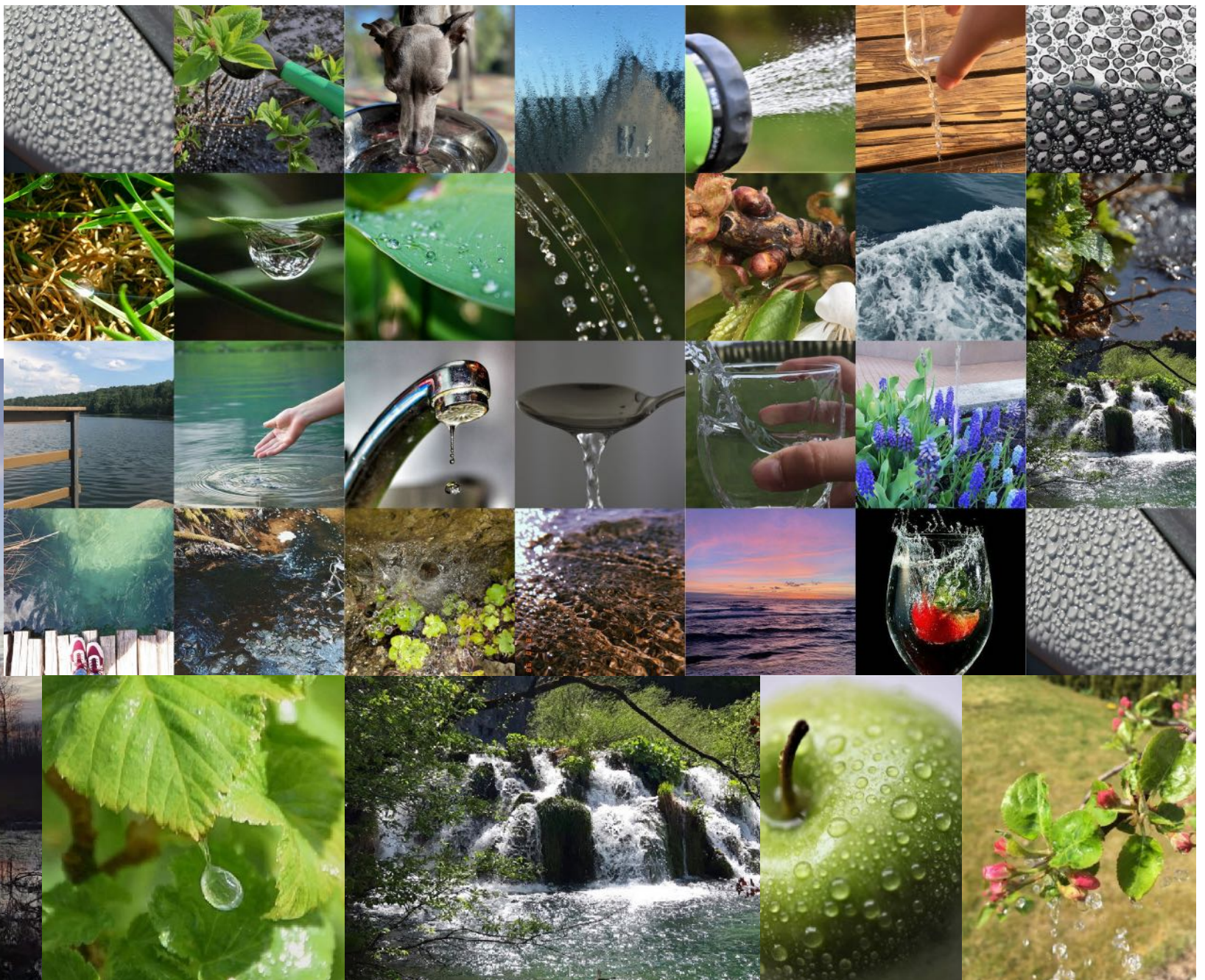
Nuotolinis mokymas turbūt beveik visiems yra nauja patirtis. Iš pradžių buvo ištis labai sunku prisiversti sportuoti namuose, tačiau dabar aš jau pripratau. Manau, kad per šį laikotarpį mes tapsime atsakingesni ir tai labai padės, kai grįšime atgal į mokyklą ir šiaip gyvenime.

Meda Mockutė, 7a kl.

VIRTUALI FOTOGRAFIJOS PARODA „VANDUO FOTOGRAFIJOJE“

Vanduo – gyvybės šaltinis. Jis reikalingas kūnui ir dvasiai. Vanduo yra mūsų kasdienio gyvenimo dalis, atspindinti besikeičiančio spalvingo pasaulio grožį. Tai svarbiausias Žemės komponentas, kurio yra visur aplink mus. Kartais net nepastebime, kiek paslaptingumo ir grožio slypi tokiame, atrodo, įprastame vandenyje. Tačiau sustoję, įsižiūrėję dažnai liekame sužavėti ir pakrėti šio gyvybės šaltinio galia. Vandens sukeltais įspūdžiais ir jo grožiu dalijosi septintokai virtualioje fotografijos parodoje „Vanduo fotografijoje“.

Dailės mokytoja Jolita Grabliauskaitė

SKIEPAI NUO STRESO

MOKYTOJOS GITANOS LIAUDINSKIENĖS
LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS PROJEKTAS

„Stresas – ne bėda“

Ei, drauguži, kur eini?
Kam gi taip stresuoji?
Gal tau reikia kokio skiepo,
Ar draugelio mielo?
Ei, drauguži, nestresuok!
Jau geriau tu pasportuok!
Pasivaikščiok su šeima,
Ir iškart – diena gera!

Stresas juk ne išeitis,
Turiu tau kelias mintis.
Išsitrauk svajonių knygą,
Ir nuskrisk tu į Ibizą!
Susileisk štai šiuos skiepus,
Ir tau streso nebebus.
O jei ką, rašyk tu man,
Vysim stresą mes laukan!

Klaidas Vaitekūnas, 8A

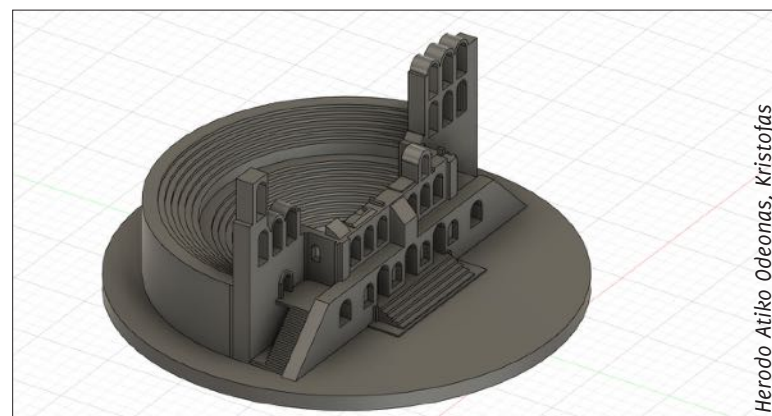

NAUJŲ TECHNOLOGIJŲ INTEGRAVIMAS MOKYMOSI PROCESĄ DARO EFEKTYVESNĮ, ĮDOMESNĮ

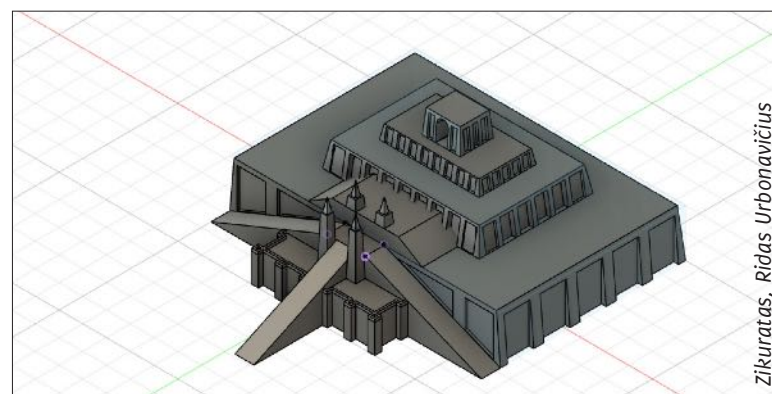
3D technologijos vis labiau veržiasi į mūsų gyvenimus. Jos pritaikomos begalėje sričių: medicinoje, statybos ir dizaino pramonėje, elektronikoje, automobilių gamyboje ir ne tik. Jau dabar 3D spausdintuvu gaminamos kosminių raketų dalys, spausdinami tikri automobiliai, pastatai ir net bioninis ausies prototipas. Pasaulio ir Europos šalių mokyklose trimatės spausdinimo pamokos jau yra įtrauktos į mokymo programas. Tad džiaugiamės, jog ir mūsų gimnazijos mokiniai turi galimybę susipažinti su 3D technologijomis, projektuoti bei spausdinti įvairius 3D objektus. Istorijos ir informacinių technologijų mokytojos Daiva Alaburdienei ir Daiva Žemaitienei gimė idėja panaudoti šias inovacijas pamokose – senųjų civilizacijų pastatus perkelti į trimatę erdvę. Taip gimė projektas „Senosios civilizacijos atgimė trimatėje erdvėje“. Prisijungti prie projekto ir įgyvendinti idėją mokytojos pakvietė 7c klasės mokinius. Mokiniai labai patiko pasiūlyta idėja – taip prasidėjo nelengvas, pareikalavęs nemažai kantrybės, pastangų, tačiau įdomus, pilnas iššūkių kūrybos kelias. Informacinių technologijų pamokose mokiniai susipažino su 3D projektavimu, pasirinktos 3D objektų modeliavimo programos komandomis. Istorijos pamokose mokiniai pasakojo apie pasirinktus objektus. Mokiniai,

padedami mokytojų, sukūrė istorinių objektų 3D modelius, kuriuos pristatė pamokoje. Rudenį, sugrįžę į gimnaziją, sukurtus 3D objektus atspausdinsime ir pristatysime visai gimnazijos bendruomenei. Informacinių technologijų mokytojos mintys: 3D spausdinimo technologijos yra svarbios edukacijos procese, jos ne tik didina mokinių motyvaciją, bet ir skatina norą kurti, padeda suvokti trimatę erdvę. Naujų technologijų integravimas mokymosi procesą daro efektyvesnį, įdomesnį, pajvairina pamokas. Kristofas Paražinskas: „Iš pradžių atsidaręs 3D projektavimo programą nieko nesupratau ir galvoju, kad esu gilioj bėdoj pasirinkęs tokį sunkų statinį. Tačiau pradėjęs labiau domėtis programa, su mokytojos pagalba man pavyko šiaip ne taip įsivažiuoti į gamtinio proceso. Praėjus porai valandų pradėjo matytis statinio kontūrai ir pradėjau tikėti savo jėgomis. Taip supratau, kad nėra nieko neįmanomo, tik reikia į tai įdėti savo laiko ir pastangų. Ridas Urbanavičius: Buvo labai įdomu dirbti ties šiuo projektu, kurti, nes tai buvo nauja. Viskas ėjosi sklandžiai, projektuoti nebuvo sunku. Įdomiausia buvo pati idėja – panaudojant naujausias technologijas sugrąžinti tūkstančių metų senumo statinius.

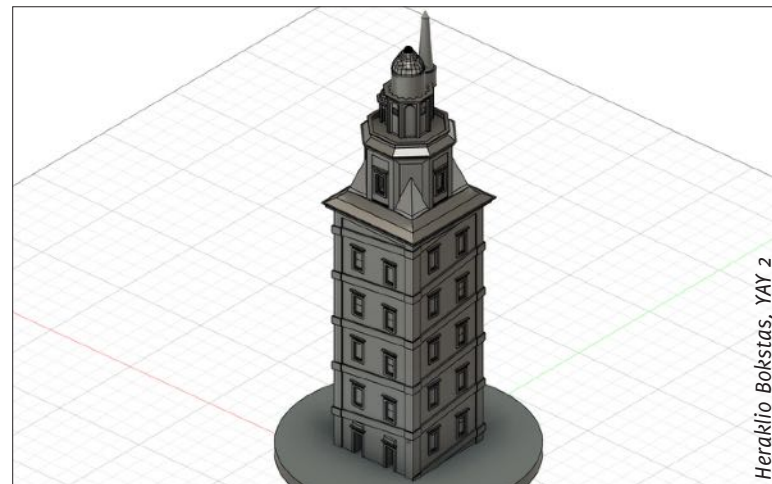
Daiva Alaburdiene

Herodo Atiko Odeonas, Kristofas

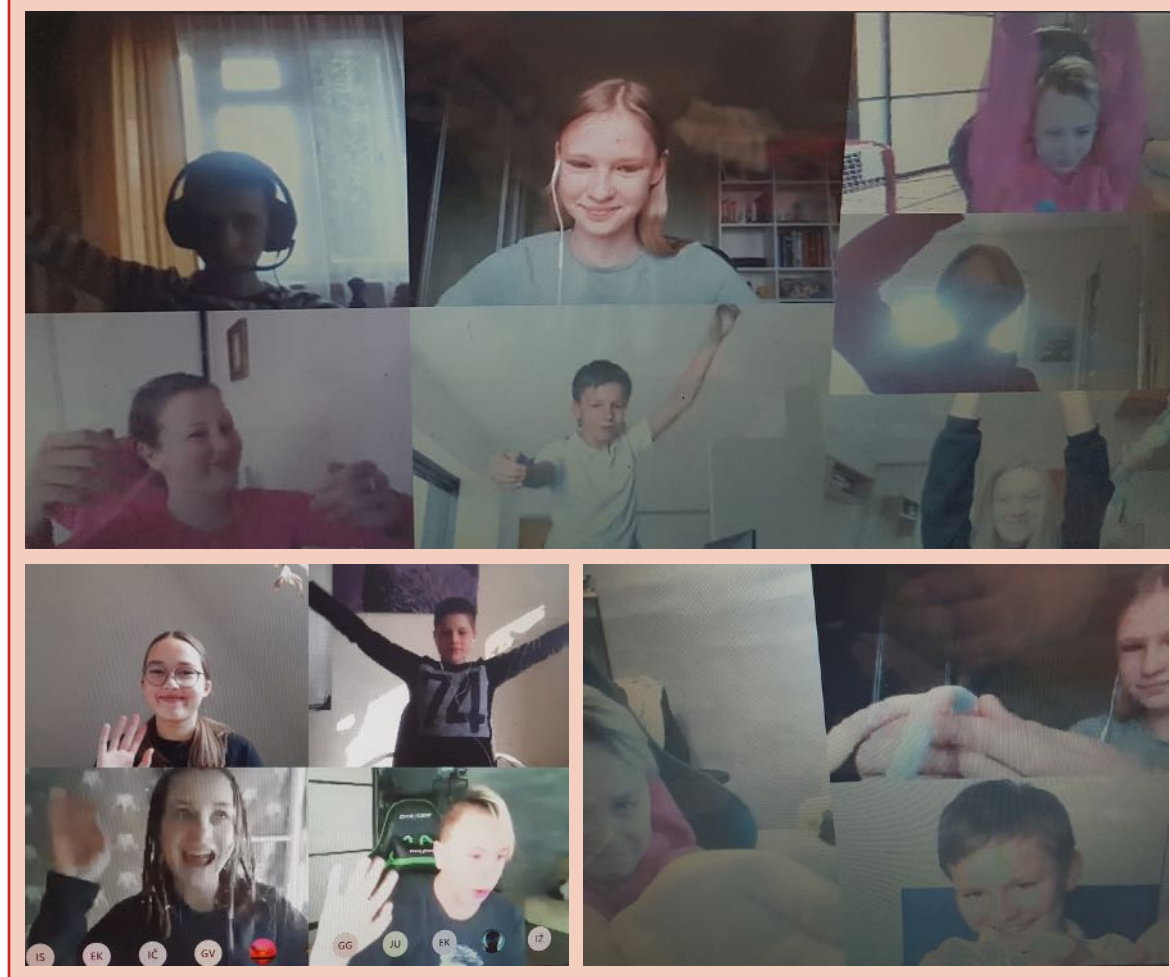

Zikuratas, Ridas Urbanavičius

Heraklio Bokstas, YAY 2

IŠMOKOME GIMTADIENIUS ŠVĘSTI KARTU – NET SALDINIUS PERDUOTI

KAIP IR KASMET MINIME GEDULO IR VILTIES DIENĄ

Šiemet minime piešdami, gamindami aitvarus.

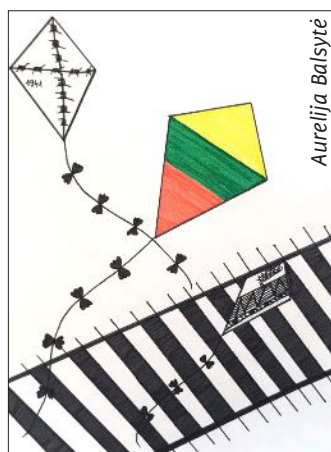
Aitvaras – plazda ore, kaip ir žmonių svajonės. Žmonės, kurie buvo iš-tremti, neteko visko: Tėvynės, namų, artimųjų, laisvės ir galimybės rinktis. Tačiau svajones, viltį galėjo išlaikyti neišsiduodami ir tvirtai jas saugo-dami savo širdyse. Išlaikyti aitvarą sunku – priklauso nuo vėjo. Bet jei labai stengiesi, gali ir vėją nugalėti. Ir tada aitvaras neš per visą dangų žinią, kurią tu norėjai ir norėsi pasa-kyti pasauliui vakar, šiandien ir rytoj. Todėl skriskit, mūsų laisvės aitvarai, priminkit, kad, kas buvo, niekados nebus pamiršta. Labai svarbu, kad jaunoji karta patikėtų aitvarais ir neužmirštų tų, kurie nepiešė aitvarų, bet svajojo apie laisvę, kurią mes dabar turime.

Labai džiaugiamės kūrybiniais moki-nių darbais – jie taip pat pagaminti galvojančios apie savąją laisvę – karan-tino pabaiga.

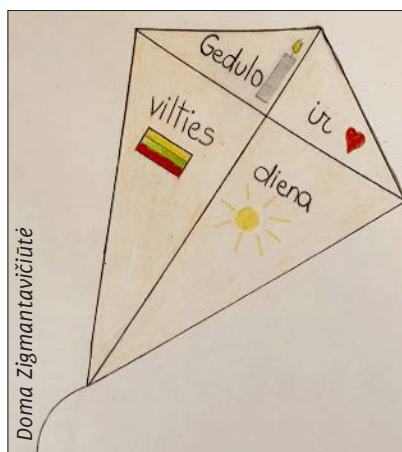
Istorijos mokytoja Daiva Žemaitienė

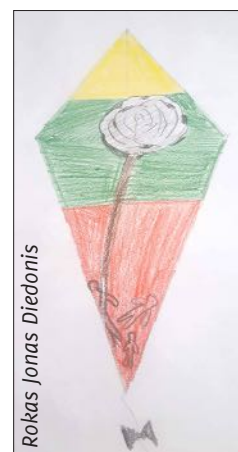
Edas Kačerginskis

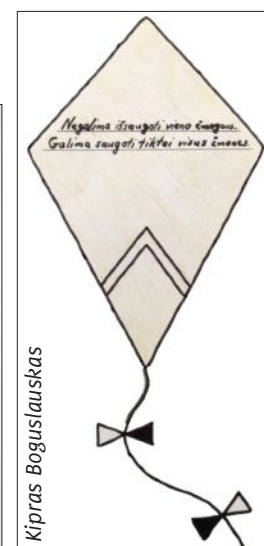
Aurelija Balseytė

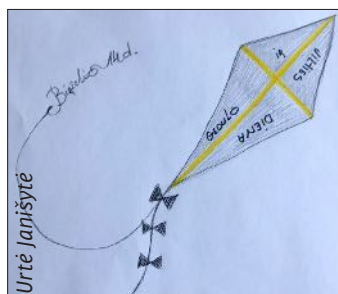
Doma Zigmantavičiūtė

Rokas Jonas Diedonis

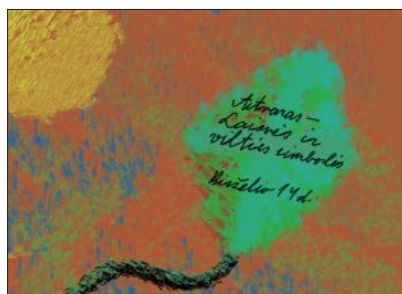
Kipras Boguslauskas

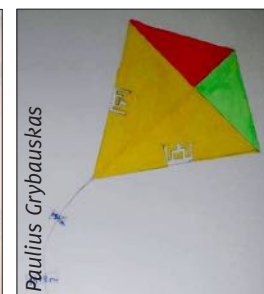
Urte Janišytė

Saulius Ogenskis

Julius Šakalis

Paulius Grybauskas

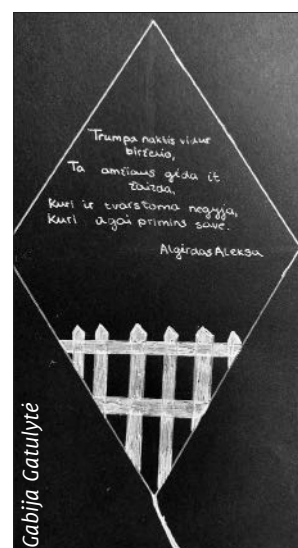
Gabija Petkevičiūtė

Kamilė Balžekaitė

Eglė Bučytė

Gabija Gutulytė

Domantas Rapalas

LSMU GIMNAZIOJE NUAIDĖJO PASKUTINIS SKAMBUS

NETRADICINIAI PENKTOKŲ SVEIKINIMAI ABITURIENTAMS

Mieli dvyliečiai, jūs tarsi paukščiai margaspalviai jau išskleidžiate sparnus, paliecate tuščius suolus, mielas klases, ilgus gimnazijos kelius. Pasibaigė paskutinė pamoka, kuprinė jau tuščia. O kiek išmokta čia kalbų, datų, ir formulų, ne visada suprantamų. Kiek bandymų atlikta, kiek portretų nutapyta, kiek sušokta šokių ir dainų sudainuota. Išmokote čia ir suklysti, suklydę nepalūžti... Gal ne visada jums viskas ir pavyko, bet supratingas mokytojo žvilgsnis ir draugo visad ištiesta ranka padėjo atsitiesti. Igyjote lankstumo, bendravimo, atkaklumo, drąsos ir ryžto begalinio.

Mokykla yra ne tik antri namai, bet ir gyvenimiškos patirties skrynia. Ją pravėrus iškyla prisiminimai apie keliones, aplankytus miestus ir šalis, jose iškrėstas išdaigas. Apie ilgąsias ir trumpąsias pertraukas, kurių metu verda tikras gyvenimas: bendravimas su geriausiais draugais, gimtadienio pokštai, apsikeitimai namų darbais, apkalbos ir ta nedrąši pirmoji meilė...

O kaipgi mokykla be pamokų, sunkių, ilgų, bet įdomių? Kiek čia diskutuota, skaityta ir skaičiuota, išmokta, sugalvota..., o kartais pramiegota, tuomet

daug varnų suskaičiuota...

Kur ilgiausios eilės? – valgykloj.

Kur skaniausios bandelės? – valgykloj.

Kur žiema–vasara galima gauti šaltibarščių? – valgykloj.

Koks populiariausias patiekalas? – makaronai.

Tik nereikėjo pavėlavus į pamoką mokytojams „makaronų ant ausų kabinti“.

O mokytojai čia tikrai puikūs, šilti, mieli ir rūpestingi, taip pat griežti ir teisingi. Kiekvieno pamoka yra svarbi, pasirinkai, kas įdomu ir ką išmokyti gali. Mokykloj šioj tau kabinetai atviri, mokytojai, pavaduotoja, direktorius ir visi darbuotojai labai geri. Kuratorė tarsi mama, globoja, myli, saugo visada.

Praėjote gražiausią kelią, kurį, rodos, pradėjot dar vakar, o šiandien jau skamba paskutinis skambutis... Tegul jūsų sielų gėlmės spindės ašaros, bet ne liūdesio, o džiaugsmo. Neliūdėkit, kad paliecate antrus namus, o džiaukitės, kad turėjote akimiras, mokykla, įvairias patirtis bei draugystę. Prisiminimai jus visuomet lydės širdy, bet gražiausias kelias ateity!!!

Penktokų (5b) vardu sveikina Emilija Liutkutė, Augustas Baranauskas ir Matas Mockus

Nugalėta!

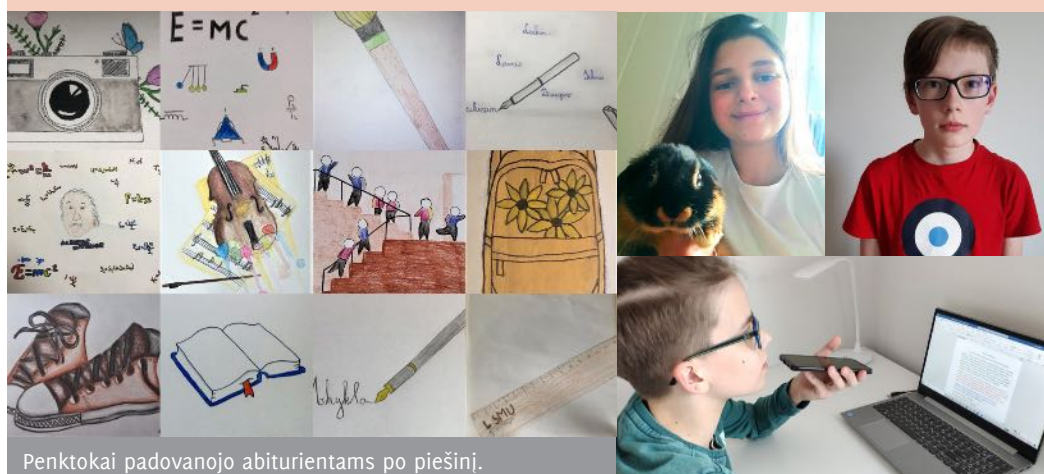
AbiTŪRa VI vs. CoViD XIX

Paskutinio skambučio šventė įvyks!

Laikas: gegužės 22 d.
12 val.
Vieta: Microsoft Teams aplinka

P.S. kartu turėti įrenginį su mobiliąsiais duomenimis

Kviečiame dalyvauti! Nuoroda bus pasidalinta prieš šventę.

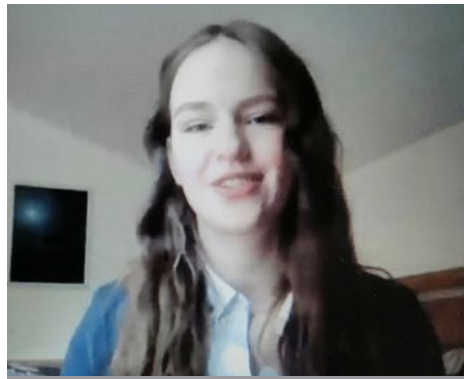

Penktokai padovanojo abiturientams po piešinį.

PASKUTINIS SKAMBUTIS

KĄ REIŠKIA BŪTI ABITURIENTU PER KARANTINĄ?

Kai šimtadienio šventėje kalbėjome apie tai, kad liko šimtas dienų, negalvojome, kad aštuoniasdešimt šešias jų praleisim namuose. Kai kalbėjome apie paskutinį skambutį, negalvojome, kad jį išgirsime per transliaciją sėdėdami savo kambaryje. Kai sakėme, kad paskutinės dienas leisim su bendraklasiais, negalvojome, kad tai bus vaizdo konferencijoje, kur visi išsijungę kameras ir mikrofonus. Daug kas buvo ne taip, kaip planavome, bet kaip sakoma, kai žmogus planuoja, pasaulis juokiasi. Gaila, kad negalim paskutinių mėnesių praleisti iki kraujo pažįstamuose koridoriuose, klasėse su mylimais mokytojais ir draugais ir su ta pačia uniforma, kurią kartais pamiršdavom spintelėj ar namuose. Visi tie dalykai yra tai, kas padaro mokyklą mokykla, o ne šiaip Seredžiaus gatvėje ketvirtu numeriu pažymėtu pastatu. Dalis savęs vis dar mano, kad sugrįšim, nes tą ketvirtadienį, kai paskelbė karantiną, nespėjai atsisveikinti. Ne

Visų abiturientų vardu kalba Rūta Cyrolytė.

su bendraklasiais ar mokytojais, bet su mintimi, kad tai paskutinė diena mokykloje ir kitą kartą atėjęs turėsi skambinti kuratorei ir prašyti, kad įleistų tave kaip svečią, o ne kaip moksleivį.

Rūta Cyrolytė

PAVASARIS

Jau kai pavasaris kaip paukštis mums dainuoja.
Ir kaip upelis linksmas bėga per laukus.
O sodai mums baltom šakom mojuoja,
Ateina keistas laikas – lyg lauktas, lyg baugus.

Gegužio rankos įsodina sielon gėlę,
Ir liepia tau išeiti ten, kur nori, bet galbūt bijai.
Ir ant auksinio smėlio brėžia tau vienam auksinę strėlę –
Eik tiesiai, jeigu ir suklysi, vis tiek siek tikslo atkakliai.

Iš tų namų, kur kilo audros ir ramybė,
Iš tų namų, kurie vadinas mokykla.
Tegu Pavasaris tau visuose pasauliuose žiba.
Tik prisimink – mokykloj jau buvai ir būsi laukiamas joje tu amžinai.

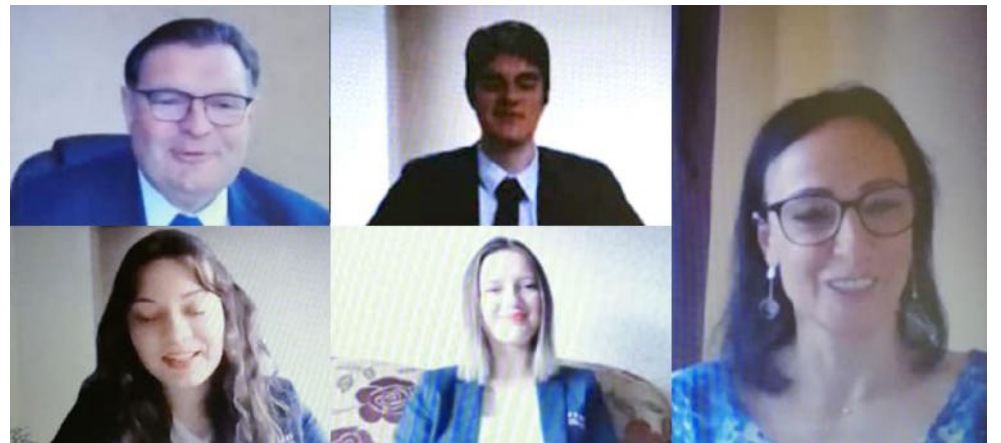

I Paskutinę pamoką abiturientus per geltoną lauką palydėjo Agnė ir Arnas Pekšiai ir jų deklamuojamas eilėraštis „Pavasaris“.

PASKUTINIS SKAMBUTIS

Šių metų pavasaris atėjo keistai, neįprastai, nežinomai... Atėjo su kaukėmis ir be lietaus... Kartu su pavasariu ateina ir jo šventės, mažos ir didelės, svarbios ir ne visai. Taip šiemet atėjo ir viena svarbiausių abiturientams pavasario švenčių – Paskutinio skambučio šventė. Dėl visuotinio karantino, sujaukusio visus planus vienuoliktokams paruošti grandiozinę šventę, teko greitai priimti sprendimus ir organizuoti kitoki, neįprastą Paskutinį skambutį... Na, teko tai teko, o kaip tai padaryti?! Ir dar nuotoliniu būdu! Jau nekalbant apie tai, kad šventėje nebelieka dekoracijų, papuoštos gimnazijos, iškilmingos abiturientų eisenos ir begalės kitų smulkmenų, tokių kaip plojimai, garsiai skambanti ir širdis virpinanti muzika, mažųjų penktokų rankos, vedančios į iškilmių salę... Iškilio dilema, kaip padaryti, kad šventė išliktų švente, o ne graužia jos parodija dėl susidariusių aplinkybių? O vienuoliktokams teko ir dar vienas iššūkis – tai suorganizuoti, surepetuoti nesusrinkus kartu?! Kam teko organizuoti mokyklinės šventės – žino tą jausmą, kas užduota visiems, neužduota nė vienam :D Taigi pirmiausia susitarimai. Susitarimai susitikti nuotolinėje aplinkoje, tuomet susitarimai pasidalinti darbus, susitarimai laikytis

susitarimų... Viena susitarti – kita laikytis, pasakyti? Taip ir buvo! Kol laiko iki šventės likusio daug – visi susitarėm, bet nelabai kas ką darė. Tada, „staiga“ likus 1,5 savaitės iki šventės, po truputį nerimas ima ir kuratorė, ir pačius susitarusius – vėl skambutis ir tada jau ugnelė užsižiebia (na, ta, akyse, noru, nekantrumu ir veržlumu). Kai nėra kur trauktis, pasiraityjus rankoves ir kibus į darbus, minčių srautus nukreipus reikiama linkme, po truputį ima gimti šventė, scenarijus, idėjos, video ir reportažai. Iš pradžių skeptiškai ir pesimistiškai vertinę galimybę surengti šventę, staiga pajuntam, jog tai įmanoma – dirbti visiems kartu, paraginant ir padedant vieni kitiems, juokaujant ir pasipykstant, taip, kaip buvo anksčiau, tik nuotoliniu būdu. Suremiant pečius, kai atsitinka nenumatyti įvykiai, pvz., dingsta visa filmuota medžiaga, likus 2 paroms iki skambučio, vėl filmuojam ir kažkas kiaurą naktį montuoja, arba skubiai ieškant dalyvių dar vienas pasirodymui, irgi paskutinę minutę, ir visa tai leidžia suprasti – ne svarbu, kur, svarbu, su kuo ir kaip, svarbu kartu ir dėl bendro tikslo! Taip išaušus gegužės 22 d. LSMU gimnazijos abiturientai, tėveliai, bendruomenė ir gerbiami svečiai susirinko prie ekranų ir

kartu dalyvavo nuotolinėje, kibernetinėje Paskutinio skambučio šventėje. Čia netrūko sveikinimų, kuriuos mokytojai rašė abiturientams online šventės metu, netrūko reportažų ir video siužetų iš gimnazijos, juoko ir netgi plojimų. Žinoma, netrūko ir trikdžių, bet jie nesutrukdė būti kartu savo mintimis ir linkėjimais. Nors visi atskirai, prie savo ekranų, tačiau kartu išgyvenome bendrą jausmą, kai svarbu, ne kur tu esi, o kur jautiesi esantis. Nors šis skambutis nuskambėjo keistai, neįprastai ir su nežinomybe, tačiau jo skambesys širdyse pažadino tą patį jausmą – baigėsi vienas etapas, prasideda kitas... Sėkmės,

mieli abiturientai, gyvenimo vandenynė! Na, o vienuoliktokai, kartu įveikė dar vieną iššūkį, viena koja užima abiturientų vietas. Gyvenimo ratas sukasi ir joks karantinas jo nesustabdys...
Vienuoliktokai

— MINTYS —

Labai smagu buvo prisidėti prie paskutinio skambučio šventės organizavimo. Nors viskas vyko nuotoliniu būdu, tačiau puikiai susikalbėjome, taip pat buvo drąsiau ir laisviau.

Ugnė Bigenytė, III g. C

Pasiruošimas Paskutiniam skambučiui, nemeilusiu, išties buvo gan intensyvus. Potyrių buvo nuo skambučių su kolegomis antrą valandą nakties aptarti dainos montavimo detalių iki kokio dešimto karto perfilmuojant tą patį video, nes nesipatenkintas rezultatu. Tačiau kas džiugina labiausiai – tai, kad reikiamu momentu esame visi vieningi ir palaikantys vieni kitus, padarėme tikrai gražų darbą.

Marija Židonytė, III g. A

Paskutinio skambučio šventę suorganizuoti šiais metais buvo iššūkis, nes daugelį darbų reikėjo atlikti tiesiog susiskambinus su kuratore ar bendraklasiais. Tačiau vis tiek manau, jog mūsų noras abiturientus išlydėti tinkamai buvo pernelyg didelis, kad nuleistume rankas, todėl ėmėmės darbo. Susiskirstėme į atskiras grupes, kurios buvo atsakingos už Kahoot'o žaidimą, už TikTok video kūrimą, už finalinės dainos atlikimą bei už video kūrimą mokykloje. Kiekvienas IIIg. srauto mokinys prisidėjo, jei ne darbais, tai bent mintimis, kad ši netradicinio pobūdžio šventė mūsų dviliktokams vis tiek būtų įsimintina, jauki bei nuoširdi.

Elžbieta Skirbutytė, III g. B

Prisidėti prie paskutinio skambučio buvo labai gera, nes žinau, kad pats sulauksiu šios akimirkos ir norėsiu, kad ji būtų įsimintina. Taip pat buvo gera terapija karantino metu save realizuoti – kurti. Beje, džiaugiuosi, kad klasiškai labai atsakingai bendradarbiavo ir nekilo jokių sunkumų.

Kristupas Morkūnas, III g. B

